

PRIMA PECETE

CALUL ALB

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, astăzi Îți mulțumim din nou pentru că putem veni să ne închinăm în fața Ta. Îți mulțumim pentru că trăim și posedăm această mare descoperire despre Viața veșnică ce sălășluiește în noi.

Tată, în seara aceasta venim să studiem împreună Cuvântul Tău, aceste mari taine ascunse de la întemeierea lumii, care pot fi descoperite numai de Mielul lui Dumnezeu. Rugămintea mea este ca El să vină în seara aceasta printre noi ca să

ne aducă Cuvântul Său și să ni-L descopere astfel încât să înțelegem cum să devenim slujitori mai buni ai Săi în timpul acesta al sfârșitului.

O, Doamne, ajută-ne pentru că trăim în timpul sfârșitului. Ajută-ne să vedem ființa noastră slabă și să ne găsim locul potrivit în voia Ta. Fă aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cred că David este cel care a spus: „*Eram bucuros când mi se zicea: „Haidem să mergem la Casa Domnului!”* Pentru noi este o mare bucurie să ne adunăm și să ne adâncim în Cuvântul Său care ne dă o nădejde nesfârșită.

Astăzi s-a întâmplat ceva ce nu mi s-a mai întâmplat de multă vreme. Studiam Apocalipsa în legătură cu descoperirea pecetilor. Eu am mai trecut prin ele cu mulți ani în urmă, cred că aceasta a fost acum 20 de ani, dar eram nemulțumit într-un fel, deoarece mi se părea că ele ascund lucruri deosebite pe care nu le știam. Spun aceasta pentru că întreaga carte a Apocalipsei este pecetluită.

Aș vrea să vă arăt ce cred eu. Aici este o pecete. Dacă o desfaceți, la capătul ei veți găsi o bucățică mică ieșită în afară. Aceasta este prima pecete, prima parte a cărții. Pecetea următoare este rulată la fel, fiind adăugată exact după prima și tot așa până la ultima.

În felul acesta a fost scrisă întreaga Biblie (pe suluri), iar când se vor rupe aceste pecetei se va cunoaște întreaga taină.

Mulți ați văzut ieri seară cum a arătat prorocul Ieremia felul în care au fost scrise aceste suluri și cum au fost păstrate până la întoarcerea din robia babiloneană, după 70 de ani. El a pretins că-i aparțineau, că erau proprietatea sa.

Aș vrea să vă spun că există posibilitatea de-a explica totul, deoarece avem

Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Cartea Sa veșnică. Acesta este motivul pentru care putem atinge toate vârfurile.

Astăzi când m-am ocupat de această temă, mi-am notat unele texte din Biblie ca să le puteți studia și voi. Și de pe benzi puteți învăța mult, dacă vă adânciți în Cuvânt, căci avem atâtea lucruri aici!

O, ar fi minunat dacă aș putea să vi le descopăr în același fel în care mi-au fost descoperite mie acasă! Dar când vin aici, eu sunt tot timpul sub presiunea timpului și de multe ori trebuie să trec peste unele probleme, încercând să le spun ascultătorilor doar esențialul, doar cât este nevoie ca să mă poată înțelege.

Îmi place mult cântecul pe care l-a cântat fratele mai înainte: „El a venit din mărire!” Unde am fi în seara aceasta dacă nu ar fi venit El din mărirea Sa? Astfel, noi Îi suntem recunoscători și Îi mulțumim pentru că a venit aicea jos ca să ne ajute.

Ieri am recapitulat încă o dată primele cinci capitole din Apocalipsa, iar în seara aceasta vom începe capitolul 6. În timp ce ne vom adânci în capitolul acesta, vom face referire și la diferite texte din Noul și Vechiul Testament, pentru că întreaga Carte este o descoperire a Domnului Isus Hristos. În cartea aceasta ni se descoperă Isus însuși. El este descoperirea lui Dumnezeu însuși; El a venit să ni-L descopere pe Dumnezeu însuși, deoarece Dumnezeu și El sunt Unul și Același: **„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”** (2 Corinteni 5.19). Cu alte cuvinte, voi nu veți ști cine este Dumnezeu decât prin Isus Hristos, deoarece El ni S-a descoperit numai în Hristos.

Cu ani în urmă eu credeam că Dumnezeu ar putea fi supărat pe mine, dar că Hristos mă iubește, dar apoi am găsit că Dumnezeu și Hristos sunt Unul și Același; că Hristos este inima lui Dumnezeu.

Studiind Apocalipsa, constatăm că în primele trei capitole este vorba despre cele șapte epoci ale Bisericii. Noi știm că există șapte Biserici, șapte Peceți, șapte urgii, șapte potire și șapte trâmbițe, și toate acestea se adevăresc.

O, dacă aș avea o tablă mare să desenez aceste lucruri așa cum le văd, astfel ca și voi să le vedeți la fel cum le văd eu! Am desenat totul pe o foaie de hârtie și pot spune că felul în care se succed epocile și cum se suprapun toate lucrurile este desăvârșit. Poate nu este totul foarte clar, dar încerc să fac totul cât se poate de bine. Dacă totuși fac vreo greșeală, deși încerc să evit așa ceva, doresc ca Dumnezeu să mă ierte și să nu mi-o țină în seamă.

Primele trei capitole din Apocalipsa cuprind cele șapte epoci ale Bisericii, iar în capitolul patru vedem că Ioan este răpit în Duhul. În Biblie nu scrie prea mult despre cele șapte Biserici, de aceea cred că oamenii au fost surprinși de lecțiile din serile trecute. **Ei credeau că drumul Bisericii trece prin necazul cel mare și prin lucrurile care vor urma, dar nu este adevărat.**

Așa cum am spus și ieri, voi credeți că mai întâi va fi necazul cel mare și vă veți mira că nu vine răpirea, dar se va întâmpla că răpirea a avut deja loc, iar voi nu ați știut nimic.

Biserica aceasta are multe făgăduințe, deoarece **există o biserică și o Mireasă**. Trebuie să vedeți că în lucrarea lui Dumnezeu totul se desfășoară cu numerele: 1, 3, 12, 24, 7, 5, 40, 50, etc., în primele numere fiind explicat mesajul Lui din Biblie.

Astfel, dacă observați ceva ce nu concordă cu aceste numere, trebuie să aveți grijă deoarece la pasul următor nu va mai ieși bine și atunci trebuie să vă întoarceți de unde ați plecat.

Mă gândesc la fratele Lee Vayle care este prezent aici. Cu câteva zile în urmă am discutat cu el despre oamenii care au ieșit de pe calea cea dreaptă. Aici, noi

suntem într-o situație asemănătoare cu tragerea la țintă. Astfel, dacă arma este bine reglată și este îndreptată spre țintă iar ochiul privește prin cătarea armei direct spre centrul țintei, atunci ținta va fi lovită în plin, cu condiția ca patul armei să nu fie mișcat la plecarea glonțului, căci aceasta i-ar schimba traiectoria.

Eu cred că în felul acesta ar trebui studiată și Sfânta Scriptură. Dacă studiem ceva și nu este bine, să știți că pe undeva s-a făcut o greșală și este necesar să vă întoarceți din nou la punctul de plecare, deoarece nu veți găsi niciodată miezul problemei cu ajutorul minții voastre.

Noi am constatat, cu ajutorul Scripturii, că în cer sau pe pământ nu există nici un om care să poată face lucrul acesta. Numai El, Mielul, poate face aceasta, ceea ce înseamnă că explicațiile unui seminar nu sunt nimic. Mielul este Cel care a luat Cartea ca să ne descopere tainele din ea, așa că putem fi plini de nădejde că El ne va ajuta.

În capitolul patru, **Ioan a fost răpit în Duhul ca să vadă ceea ce a fost, ce este și ce va veni.** Da, Biserica va ajunge la încheiere și Hristos o va răpi; Se va întâlni cu ea în văzduh și nu vor mai apare până în capitolul 19, când Îl vedem alături de ea, ca Împăratul împăraților.

Cred că într-o zi, înainte de venirea Sa, vom reuși să trecem prin toate textele acestea, iar dacă nu vom reuși s-o facem, nădăjduim că le vom trăi împlinirea.

În capitolul 6 găsim ruperea pecetilor.

Ieri am văzut că atunci când s-a uitat Ioan, Cartea se afla în mâna lui Dumnezeu, Proprietarul original. Vă mai amintiți prin cine s-a pierdut această Carte? Prin Adam. El a dat Cartea Vieții în schimbul cunoștinței lui Satan, pierzându-și astfel dreptul de moștenire.

Da, el a pierdut totul și nu mai era nici o cale pentru salvare, dar „*Cuvântul S-a făcut trup*” (Dumnezeu S-a făcut asemenea oamenilor), a venit jos pentru a ne elibera și a devenit Salvatorul nostru.

Noi putem vedea aceste lucruri care în trecut erau taine, pentru că în zilele din urmă sunt descoperite. Așa îl vedem și pe Ioan ascultând povestirea Salvatorului care urma să vină pentru a-Și lua în primire proprietatea, deoarece nu era nimeni altul care să poată face aceasta. Nici un om din cer, de pe pământ sau de sub pământ, nici unul nu era vrednic să privească în Carte, iar când a văzut aceasta Ioan a început să plângă. Nu exista nici o posibilitate de mântuire; totul era pierdut.

Dar vedem că plânsul încetează când unul din bătrâni îi spune (lui Ioan): „*Nu plânge; Iată că Leul din seminția lui Iuda... a biruit...*” (Apocalipsa 5.5).

Atunci Ioan s-a întors și a văzut un Miel care stătea în picioare și era plin de sânge. Da, Mielul a fost junghiat, de aceea era încă plin de sânge. El a fost omorât, țintuit pe cruce de mâini și de picioare, iar pe frunte i s-a pus o cunună de spini. Se afla într-o situație îngrozitoare. Și acest Miel S-a dus spre Cel ce ședea pe tron și posedea actul mântuirii. Da, Mielul S-a dus și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron, i-a rupt Pecețile și a deschis-o. Când s-a întâmplat aceasta, vedem că în cer s-a mai întâmplat ceva important: cei douăzeci și patru de bătrâni, făpturile vii și tot ce era în cer, au început să strige și să-L laude pe Miel, în timp ce îngerii veneau și goleau vasele care erau umplute cu rugăciunile sfinților. Chiar și sufletele de sub altar strigau.

Vedeți, aceasta s-a întâmplat atunci când Mielul a deschis Cartea. Această Carte, Biblia, a fost scrisă încă înainte de întemeierea lumii. Atunci a fost bătut și răstignit Hristos (Mielul) și tot atunci au fost scrise și numele mădularelor Miresei Sale în Cartea Vieții sau în Cartea Vieții Mielului, după care Cartea a fost pecetluită.

Acum însă, această Carte urmează să fie descoperită. Este un lucru cu adevărat

măreț!

Când a văzut toate acestea, Ioan a strigat: „*Amin! Laudă și onoare Mielului!*”

Tot ceea ce vedea era extraordinar pentru el: „*Mielul era vrednic...*”

Și astăzi, în timp ce vom studia capitolul 6 din Apocalipsa, Mielul stă în mijlocul nostru. El ține Cartea în mâna Sa și începe să ne-o descopere, iar nădejdea mea este că cei care vor citi aceste rânduri vor fi destul de duhovnicești ca să înțeleagă.

Astăzi aș fi făcut o greșală foarte mare dacă, la ora 12.00, nu ar fi venit Duhul în camera mea ca să mă corecteze când am vrut să notez unele gânduri pe care voiam să le ating în predică. Când a venit El, cercetam un vechi comentariu deoarece nu aveam nici o descoperire cu privire la acest text și nu știam deloc ce înseamnă prima Pecete. Posedam doar câteva notițe vechi din care mă inspirasem cu ani în urmă și despre care credeam că sunt cele mai credibile. De ce? Pentru că dr. Smith și alți mari învățători erau de aceeași părere. Astfel, mă gândeam că voi spune cam așa: „Acum voi privi din punctul acesta de vedere...”

Dar pe la ora 12.00, Duhul a venit în camera mea și mi-a descoperit totul. În felul acesta a fost deschisă prima Pecete. Și așa cum stau aici, sunt ferm convins că în seara aceasta vă voi arăta Adevărul adevărat al Evangheliei. Da, eu știu că acesta este Adevărul.

Dacă o descoperire este în contradicție cu Cuvântul, nu mai poate fi numită descoperire, iar voi știți că există lucruri care par desăvârșite și totuși nu sunt adevărate. Ele par adevărate, dar nu sunt.

În Apocalipsa 6.1-2, vedem Mielul cu cartea în mână. Deci aceasta este prima Pecete.

Prin harul lui Dumnezeu, în seara aceasta voi încerca să explic taina primei Peceti. Părerea mea este că dacă un om încearcă să explice aceste taine fără descoperire, intră pe un teren foarte periculos.

În ce mă privește, eu am să v-o redau exact cum am primit-o prin descoperire. Dacă aș fi știut aceste lucruri prin înțelepciunea mea, v-aș fi spus, dar în timp ce stau aici vă spun sincer că le-am primit chiar astăzi de la Cel Atotputernic.

Eu nu sunt dispus să vorbesc doar așa, de la mine, mai ales când este vorba de această parte a Scripturii. Cred că înțelegeți ce vreau să spun.

Voi știți că nimeni nu poate vorbi despre un lucru înainte ca el să se întâmple, și nu-l poate explica până nu se desfășoară.

Să citim deci prima Pecete:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m-am uitat și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc și i s-a dat o cunună; și a pornit biruitor ca să biruiască.”

Cartea pecetluită de șapte ori este deschisă acum de Mielul lui Dumnezeu și, pentru că ne apropiem astăzi de această temă, dorim ca Dumnezeu să ne ajute.

De când au fost deschise Pecetile, tainele acestei Cărți sunt descoperite. Cartea aceasta este pecetluită de șapte ori, ceea ce înseamnă că pe verso are șapte sigilii.

Noi știm ce înseamnă un lucru sigilat, mai ales de șapte ori. Dar de fapt nu este o carte, ci este vorba de un sul înfășurat. Când acest sul este desfășurat, vedem că în interior se află un al doilea sul. Este o taină. Noi am cercetat însă lucrul acesta și vă amintiți, desigur, că **această carte sigilată este Cartea tainelor, a descoperirii; este descoperirea Domnului Isus Hristos.**

Voi știți că de-a lungul timpului oamenii au încercat adesea să pătrundă tainele ei. Noi toți am încercat să facem aceasta, nu-i așa?

După cum am văzut deja, Ioan se afla pe Insula Patmos și încerca să adune la un loc toate scrierile prorocilor, epistolele și evangheliile apostolilor. El era deținut pe acea insulă, dar vedem că a fost luat de Duhul și dus în ziua Domnului.

Astfel, după cum mărturisește el însuși, Ioan a auzit în spatele său „*un Glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe*”, iar când s-a întors să vadă cine este, a văzut șapte sfeșnice de aur în mijlocul cărora stătea „*cineva care seamăna cu Fiul omului*”.

Cartea aceasta este o descoperire, iar noi știm cu toții că orice descoperire face cunoscut ceva necunoscut până atunci. Să nu uitați aceasta!

Este ceva ce a fost închis până la vremea sfârșitului. Astfel, tainele acestei Cărți vor fi descoperite o dată cu deschiderea pecetilor, iar când aceste peceti vor fi deschise complet, timpul mântuirii va fi trecut. Atunci, Mielul va părăsi locul de mijlocire și va păși în față ca să-Și ia în primire proprietatea, căci El este Mijlocitorul dintre Dumnezeu și oameni.

Când se va împlini timpul, pecetile vor fi descoperite iar Mielul va veni din Locul preasfânt. Acest lucru este conform Cuvântului, așa cum am văzut în textul citit aseară. Astfel, am văzut că El a pășit în mijloc și a luat Cartea, dar în timpul acela nu va mai fi Mijlocitor. **El a fost numit „Leul”, ceea ce înseamnă „Împăratul”,**

iar noi știm că atunci când vine ca Împărat, nu mai este Mijlocitor.

Vreau să vă spun că **persoanele prezentate în aceste peceți își încep lucrarea încă din prima epocă a Bisericii.**

Acum fiți atenți ca să puteți cuprinde totul, deoarece am intenția să vă prezint aceste persoane.

Prezentatorul este omul care schimbă rolurile, care îndrumă. În actul din seara aceasta, **vedem că cel care-și schimbă masca este Satan, în timp ce Hristos joacă numai rolul preluat de la început, când din Duh a devenit Om. El a îmbrăcat doar o haină de Prezentator (un trup omenesc) și a venit printre noi în acel chip (de Om) ca să fie un Salvator înrudit.**

Vedeți? Este doar chipul Prezentatorului, de aceea așa cum vedem aici, aceste persoane ne sunt prezentate simbolic: ca făpturii vii, ca animale.

Ca la orice reprezentare, aceste personaje încep de la început, din prima epocă a Bisericii, pentru că Domnul Isus Hristos S-a descoperit în cele șapte Epoci. Până aici ați înțeles? Pe parcursul celor șapte Epoci s-a făcut un mare haos, dar la sfârșitul celei de-a șaptea, îngerul Bisericii va lumina și va descoperi aceste taine redându-le Bisericii.

Când au fost date, aceste taine nu au fost arătate în sensul lor adevărat. Astfel, în timpul când a fost scrisă Biblia existau doar tainele, iar cei care le citeau le vedeau la fel ca Ioan, care a spus: „*Văd un cal alb*” Dar care era însemnătatea lui? Ei nu știau, dar acest lucru urma să fie descoperit după ce Mielul va părăsi tronul Tatălui, pe care-L ocupă ca Mijlocitor și Salvator înrudit.

Mielul știe că în Carte mai sunt scrise, încă înainte de întemeierea lumii, câteva

nume, și trebuie să rămână pe tronul de Mijlocitor până când ele vor fi cunoscute pe pământ.

Înțelegeți? Aceasta este alegerea mai dinainte. Ce desăvârșire!

El a venit să moară pentru cei hotărâți de Dumnezeu pentru Viață veșnică. Dumnezeu i-a ales pe ai Săi prin buna Sa știință și nu prin voința Sa, deoarece voia lui Dumnezeu era ca nimeni să nu piară, dar prin știința Sa, El a știut mai dinainte cine va fi primit și cine nu. De aceea, cât timp mai există un nume care nu a fost pronunțat încă pe pământ, Hristos trebuie să rămână acolo ca Mijlocitor. Dar în clipa când ultimul nume va fi împăcat cu El, zilele mijlocirii vor lua sfârșit.

Atunci se împlinesc cuvintele: „...*cine este necurat să rămână necurat; și cine este sfânt, să se sfințească mai departe.*” (Apocalipsa 22.11).

Domnul va părăsi atunci Locul preasfânt, acesta devenind scaunul de judecată. Vai de cei ce se vor afla atunci afară din Hristos!

Observați vă rog, ce se va întâmpla când Domnul părăsește locul de Mijlocitor. Atunci, El va lua Cartea pecetluită, o va deschide și va descoperi totul la sfârșitul epocilor. Așa se sfârșește mijlocirea și epocile Bisericii.

El a venit în prima epocă a Bisericii, în epoca Efes, a descoperit și a trimis un mesager. Priviți ce se întâmplă mai departe.

Iată Planul: mai întâi are loc anunțul din cer. Ce se întâmplă în continuare? Se deschide o Pecete. Ce înseamnă aceasta? Este descoperită o taină care s-a desfășurat între timp. Când se desfășoară taina, sună o trâmbiță, se declară un război, urmează o urgie și se deschide o epocă a Bisericii. Ce scop are acest război? Îngerul Bisericii primește taina lui Dumnezeu, nu chiar desăvârșit

descoperită, dar el cuprinde această taină și iese cu ea la popor, vestind mesajul Evangheliei pentru timpul său. Urmarea? Are loc un război duhovnicesc. După aceea, Domnul își retrage trimisul împreună cu aleșii din epoca respectivă și îi trimite la odihnă, iar peste cei care au refuzat mesajul trimite o urgie, o judecară temporară. După ce aceasta se termină, ei merg mai departe formând una sau mai multe denominațiuni.

Urmează, de exemplu, mișcarea lui Wesley, dar curând totul este din nou putred.

După aceea apare o altă taină. Ce se întâmplă? Pe pământ se ridică trimisul pentru o altă epocă, iar când apare el, sună o trâmbiță care declară războiul. Ce se întâmplă în continuare? Trimisul Domnului este luat din viață, iar peste cei care nu l-au primit vine o plagă, nimicindu-i. Slava lui Dumnezeu părăsește aceste grupări, peste toate căzând moartea spirituală.

După aceea urmează o altă epocă a Bisericii, vine un alt trimis care adună tot ce s-a pierdut în celelalte epoci, toate adevărurile care nu au fost descoperite. El vine și descoperă aceste lucruri în timpul său (Dacă vreți să citiți, acest lucru este scris în Apocalipsa 10.7).

Da, Domnul va lua Cartea pecetluită, o va deschide și o va arăta îngerului al șaptelea (trimisului pentru epoca a șaptea), singurul scop al slujbei acestui înger fiind descoperirea tainei lui Dumnezeu. Noi am trecut deja prin cele șapte epoci ale Bisericii. El descoperă toate tainele care au fost ascunse în trecut.

Astfel, *„în zilele când îngerul al șaptelea va trâmbița cu glasul Evangheliei, se va sfârși taina lui Dumnezeu.”* După cum vom vedea, este la fel ca în epocile anterioare.

La început a apărut un gând care mai târziu a devenit învățătură, apoi dogmă primită în biserică, rămânând așa pe tot parcursul epocii

Întunecoase.

Apoi, din epoca întunecoasă a ieșit prima reformă: Reforma lui Luther. El a adus lumină asupra multor lucruri care s-au întâmplat până în acel timp, dar nu i-a dus pe oameni până la capăt.

După aceea a venit Wesley și a învățat sfințirea. El a primit mai mult decât Luther, dar nu i-a putut duce pe oameni până la capăt deoarece mai rămăseseră încă multe lucruri greșite, ca de exemplu: stropirea în locul botezului prin scufundare. Luther folosea, de exemplu, formula: „În Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt”, în locul numelui: „Domnul Isus Hristos” și multe altele.

A urmat Laodicea, epoca pentecostală, cu botezul Duhului Sfânt. **După Laodicea nu va mai fi nici o altă epocă**, dar dacă cercetăm Scriptura, vedem că trimisul Domnului a venit întotdeauna la sfârșitul epocii respective. Astfel, Irineu a venit la sfârșitul epocii lui; Martin Luther a venit la sfârșitul epocii catolice; Wesley a venit la sfârșitul epocii luterane, iar pentecostalii au venit la sfârșitul epocii sfințirii.

Prin urmare noi credem că, conform Cuvântului, la sfârșitul epocii pentecostale (Dumnezeu să mă ajute să vă arăt cât se poate de clar), vom primi de la Domnul un emisar care va lua tot ce s-a pierdut de-a lungul epocilor și va descoperi întreaga taină a lui Dumnezeu, pentru a pregăti Biserica Mireasă în vederea răpirii.

Apoi, vor urma cele șapte tunete tainice care nici nu sunt încă descoperite. Eu cred că aceste tunete vor fi descoperite în ultimele zile, pentru a aduna mireasa și pentru a crea în mijlocul ei credința pentru răpire. Trebuie să fie Ceva care să ne ajute să înaintăm în credință, deoarece nici măcar pentru vindecarea divină nu avem suficientă. Dacă vrem să mergem la Domnul, trebuie să primim suficientă credință pentru a fi transformați într-o clipă.

În timp ce privim aceste peceti, acum, la sfârșitul epocilor și înțelegem

Însemnătatea lor, vedem că toți cei răi vor muri în necazul judecății; toți aceia care au lucrat pe ascuns în biserică de-a lungul epocilor ei. Da, ei vor vedea în curând că au lucrat în numele unei biserici nominale. Mai mult, ei pretind că sunt chiar „Biserica adevărată”. Cercetați și vedeți dacă nu spun așa.

Deci nu este de mirare de ce am fost întotdeauna împotriva denominațiilor, deși nu am știut niciodată de ce fac aceasta.

Totul a început cât se poate de nevinovat, dar cu timpul a fost tot mai rău. Oamenii intră înăuntru și spun: „O, dar totul este atât de bine!” însă în zilele din urmă aceste lucruri vor fi descoperite. Spre sfârșit totul va deveni atât de rău, încât la sfârșit se va merge direct în necazul cel mare.

Cum poate spune cineva că Mireasa lui Hristos va trece prin necazul cel mare? Eu nu pot înțelege aceasta. Mireasa va fi luată înainte de începerea necazului celui mare. Cum este posibil ca ea să mai fie judecată de Dumnezeu după ce a primit Sângele Domnului și a fost făcută desăvârșită?

Poate veți spune: „Nu există astfel de oameni!” dar nu uitați că ei nu se bazează pe faptele lor, ci pe Sângele Domnului Isus Hristos în care se odihnește credința și mărturia lor.

Aceasta o spune Biblia în 1 Ioan 1.7: „...și sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat.” Cum îl puteți numi păcătos pe un om, dacă între el și Dumnezeu se află sângele vărsat al lui Hristos? Da, sângele acesta sfânt va spăla păcatele până la ultimul. Cum mai poate rămâne atunci un singur păcat, după spălarea cu sângele curat al Domnului Isus Hristos? Este imposibil.

Domnul Isus a spus: „Voi trebuie să fiți desăvârșiți!” Cum ne putem gândi noi că suntem desăvârșiți? Totuși, Isus ne cere aceasta, iar dacă El cere ceva, trebuie să creeze și o cale pentru a se împlini acel lucru. Desigur. Și a făcut-o prin propriul

Său sânge, iar acum ne descoperă toate tainele care au fost pierdute în trecut.

Mă refer la tainele descoperite în timpul din urmă, taine care și-au avut începutul demult și care au existat în toate epocile trecute ale Bisericii, dar vor fi descoperite numai la deschiderea pecetilor, în ultima epocă.

Timpul de mijlocire al Domnului Isus se apropie de sfârșit, iar pe urmă vine judecata pentru cei care au rămas în urmă. Da, ei intră la judecată. Aceasta se va întâmpla după plecarea miresei de pe pământ.

Să citim pentru aceasta Cuvântul din 2 Tesaloniceni 2.7: *„Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei.”*

Mie îmi place mult textul acesta minunat! Desigur, nelegiuirea lucrează în taină acum, dar stați să fie luat din calea ei ceea ce o oprește acum! Cine este Cel care oprește nelegiuirea? Ea a existat încă din prima epocă. Dar ce înseamnă cuvântul „nelegiuire”? Nelegiuire înseamnă să știi că nu ai voie să faci ceva și să faci totuși; nelegiuirea este fărădelege.

Și Pavel a spus că acești lucrători ai fărădelegii existau deja încă din timpul lui. Să citim pentru aceasta din 2 Tesaloniceni 2.3-6:

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării,

potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, când eram încă la voi?

Și acum știți bine ce-l oprește să nu se descopere decât la vremea lui.”

Vedeți, fărădelegea nu lucrează numai acum, ci ea a existat și în timpul lui Pavel. Prin deschiderea peceților, noi știm exact ce înseamnă aceasta și cine este omul fărădelegii. Cine este acest om al păcatului, care lucrează nelegiuirea și care va fi descoperit la vremea lui?

Biserica Mireasă va trebui să-i fie luată din cale, pentru că ea este aceea care oprește nelegiuirea. Abia atunci va apare în față cel nelegiuit (la deschiderea peceților, în timpul sfârșitului).

Pavel a spus: *„El nu va fi descoperit în timpul meu, ci la vremea sfârșitului (adică acum). Hristos este Adevărul și la fel Cuvântul Său, dar ei iubesc mai mult o doctrină. Ce Cuvânt! Deci, omul fărădelegii va fi descoperit numai după ce va fi luată mireasa. Mireasa este aleasă din fiecare epocă a bisericii.*

Cu puțin timp în urmă am spus că s-ar putea ca mireasa să plece Acasă fără ca cineva să observe aceasta. Imediat după aceea cineva m-a întrebat: „Frate, înseamnă cumva că este vorba despre un grup foarte mic?” Desigur.

De altfel, Domnul Isus a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe (când au fost salvate opt suflete), la fel se va întâmpla în zilele Fiului omului.”* (Luca 17.26).

Dacă astăzi ar fi răpite doar opt sute de persoane, nu ați auzi nimic despre aceasta. Da, ei ar fi duși iar restul oamenilor nu ar ști nimic.

Ce vreau să spun prin aceasta? Gândul meu nu este să vă înspăimânt, ci doresc

doar să fiți pregătiți. Fiți treji și vegheați în fiecare minut! Lepădați-vă de toate prostiile, întoarceți-vă la Domnul și urmați-L cu toată ființa voastră, pentru că este mai târziu decât credeți!

Nu știți însă că în opoziție cu Mireasa adevărată există și o mireasă falsă. Noi putem vedea aceasta în Apocalipsa capitolele 17 și 18.

Mireasa adevărată va fi compusă din mii și mii de oameni aleși din fiecare epocă a Bisericii.

Întotdeauna când a ieșit un mesaj de la Domnul, oamenii care L-au primit și L-au urmat au fost pecetluiți pentru ziua mântuirii. Nu spune Domnul Isus același lucru în pilda celor zece fecioare?

La miezul nopții se va auzi o strigare. Aceasta se va întâmpla în ultima epocă a bisericii, și atunci se va striga: „*Iată, Mirele! Pregătiți-vă să-l ieșiți în întâmpinare!*” O, parcă văd o fecioară somnoroasă care spune frecându-se la ochi: „Cred că mai am nevoie de puțin ulei! Poate ai tu ceva în plus și pentru mine?”

Dar Mireasa adevărată răspunde: „Noi avem exact cât ne trebuie nouă, de aceea nu putem să vă dăm nimic! Dacă doriți ceva, trebuie să vă rugați.”

Și iată că în timp ce fecioarele neînțelepte umblau după ulei, a venit Mirele iar Mireasa a intrat în camera de nuntă. Restul bisericii, cei cu talente în loc de daruri, au rămas afară unde, conform Cuvântului, „*va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 25.30). Numai cei aleși vor intra înăuntru.

Când a răsunat strigarea: „*Vine Mirele!*” s-au trezit toți cei ce fuseseră adormiți, din toate epocile. Nu este așa cum cred unii care afirmă că Dumnezeu va alege numai câteva mii de suflete din epoca aceasta, și-i va lua la El. Nu, nu este așa, ci

acolo vor fi aleșii din toate epocile Bisericii. De aceea este nevoie ca Isus Hristos să rămână pe tronul de Mijlocitor până când va intra și ultimul din această epocă.

Acum, trecutul este descoperit iar oamenii pot înțelege tot ce s-a întâmplat.

Observați, vă rog, că restul morților (membrii diferitelor organizații religioase) nu vor învia până la sfârșitul celor o mie de ani. Ei vor apărea abia atunci pentru a sta în fața judecății, în fața Împăratului și a Miresei Lui. Apoi, Mireasa aleasă se va numi Împărăteasa cerului și va domni pentru totdeauna împreună cu Domnul ei.

Daniel a văzut aceasta și a spus: „*Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii, stăteau înaintea Lui.*” (Daniel 7.10). Citiți acest text din Daniel.

După aceea s-au deschis cărțile și s-a făcut judecata, vă amintiți? Da, El vine împreună cu Mireasa Sa, pentru că cea care-l slujește pe soț este soția lui. Tot așa, „*mii și mii Îl slujesc pe Domnul.*”

Se deschide Cartea Vieții și se face judecata, dar Mireasa nu este judecată. Ea a fost deja judecată iar acum este acolo, pregătită să judece toate generațiile care au respins mesajul salvator al Evangheliei.

Nu a spus Isus că regina din Seba se va ridica în ziua aceea împreună cu generația ei, pentru a o judeca? De ce? Pentru că ea a venit din altă parte a lumii pentru a asculta înțelepciunea lui Solomon, dar în mijlocul lor se afla Unul mai mare decât Solomon. Vedeți? Regina din Seba va sta cu mărturia ei.

Dar evreii din timpul Domnului Isus au greșit ținta, pentru că nu L-au recunoscut pe Cel pe care-L așteptau. Da, a venit atât de simplu încât ei nu L-au recunoscut, ci au trecut pe lângă El, dar regina din Seba s-a speriat, a venit și a primit mesajul.

Și Domnul a spus: *„Ea va sta la judecată pentru a judeca această generație...”* (Luca 11.31).

Acum vom vedea aceste trei grupuri. Există o Carte după care vor fi judecați morții, și există o altă Carte, Cartea Vieții, în care au fost scrise numele celor vii.

Cineva mi-a spus odată: *„Dacă numele meu este scris în Cartea Vieții, înseamnă că totul este în ordine!”* Oh, nu! Nu este așa! Voi știți că și numele lui Iuda Iscarioteanul a fost scris în Cartea Vieții, nu-i așa? În Matei 10 scrie că Domnul Isus a dat putere ucenicilor Săi și i-a trimis să scoată draci, să vindece bolnavii, să curețe leproșii și să învie morții. Ei au plecat în misiune și s-au întors plini de bucurie, iar Iuda era printre ei, este adevărat?

Și ce au spus? *„Chiar și dracii ne sunt supuși...”* dar Domnul le-a răspuns: *„Nu vă bucurați că dracii vi se supun, ci bucurați-vă că Numele voastre sunt scrise în ceruri.”* (Luca 10.20). Iată însă că atunci când a venit vremea ca gruparea aceasta să se apropie de rusalii pentru a primi Duhul Sfânt, Iuda și-a arătat adevărata față. El va fi în ziua aceea acolo, pentru a fi judecat. Cărțile vor fi deschise și Cartea Vieții și fiecare va fi judecat după cele scrise acolo.

Mireasa însă, va sta acolo împreună cu Hristos și va judeca lumea. Să citim pentru aceasta ceea ce a spus Pavel în 1 Corinteni 6.1-2:

„...nu știți că sfinții vor judeca lumea?”

Da, sfinții vor judeca lumea. Cum va fi posibil acest lucru? Un grup așa de mic va judeca totul? Eu nu știu cum se va face aceasta, dar dacă așa a spus El, înseamnă că așa va fi.

Acum observați: restul morților nu vor învia până la sfârșitul celor o mie de ani,

când va avea loc a doua înviere. Hristos și Mireasa Sa vor sta pe tron, iar ceilalți vor fi despărțiți așa cum se despart oile de capre. Acolo vor apare și sectanții tuturor organizațiilor religioase, cei care pretind că sunt „biserica”. Acolo se va vedea și se va auzi cine a primit Adevărul și cine L-a respins. Acolo vor fi descoperite gândurile lor cu privire la Adevăr și totul va fi arătat ca pe o peliculă de film.

Cum credeți că veți scăpa de ceasul acela, când vi se vor arăta toate gândurile și faptele voastre? Mai bine încetați chiar acum cu toate aceste lucruri, îndreptați-vă gândurile spre Dumnezeu și păstrați-vă inimile curate și în ordine, vorbind întotdeauna la fel. Nu spuneți: „Cred aceasta, dar voi cerceta ca să mă conving.”

Cauza pentru care mulți vor muri sau vor fi trecuți prin examenul necazului celui mare, este că ei nu au fost cu adevărat sub Sângele Mielului. Ei pretind că sunt Biserica, dar nu sunt! De ce mai este nevoie de curățire prin necaz, dacă Sângele Domnului curăță orice urmă de păcat? Dacă muriți, iar viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu; dacă sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt, de ce mai trebuie să fiți judecați? De ce păcate mai vreți să fiți curățați dacă sunteți desăvârșiți și fără păcat în Hristos? De ce să mai fie nevoie de judecată?

Da, este nevoie, dar pentru fecioarele neînțelepte, pentru gruparea care a refuzat Adevărul. Ei au mers așa ani de zile, dar acum este ceasul în care se dă descoperirea, este timpul în care va veni Mirele.

Prieteni, eu cred că totul ajunge la sfârșit. Când? Nu pot spune aceasta, dar vreau să trăiesc în așa fel încât să fiu pregătit în orice clipă; chiar dacă s-ar întâmpla în ceasul acesta.

Da, El poate veni în seara aceasta, sau peste douăzeci de ani. S-ar putea ca viața mea să se termine în seara aceasta și atunci pentru mine totul va fi încheiat, nu-i așa? Atunci va trebui să mă întâlnesc cu El, dar cum voi sta înaintea Sa?

„Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată a lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care l-a făcut când trăia în trup.” (2 Corinteni 5.10).

Așa cum se apleacă un pom, va fi și căderea.

Poate veți spune: „O clipă, frate Branham, căci eu nu știu nimic despre aceasta!”

Vă amintiți când au plecat fecioarele nechibzuite după untdelemn? Mireasa intrase deja în odaia de nuntă, iar ușa a fost închisă. Atunci ele au început să bată și să strige: *„Deschideți-ne, ca să intrăm și noi!”* dar au rămas afară în întuneric.

Dacă doriți și un exemplu, ascultați! Referindu-se la lucrul acesta, Domnul Isus a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe...”* Noe și familia lui au intrat în corabie și astfel au fost scutiți de judecata care a urmat. Dar nu Noe este exemplul pentru Mireasă, deoarece el a trecut prin necazul potopului. El a suferit și a murit, dar tipul pentru mireasă este Enoh, care a umblat cu Dumnezeu timp de 300 de ani și a posedat o mărturie. El a fost plăcut lui Dumnezeu și, pentru că avea credință de răpire, a mers direct la Dumnezeu fără să guste moartea. Enoh nu a murit niciodată, de aceea este tipul vechi testamentar pentru 1 Tesaloniceni 4.15-17 și Apocalipsa 20.5.

Toți ceilalți au trecut prin necazul potopului.

Noe a privit spre Enoh, l-a ținut sub observație, iar când acesta a dispărut, a știut că se apropie judecata. El a fost ridicat cu corabia sa puțin deasupra pământului, dar a suportat necazul. Noe nu a fost ridicat în același loc cu Enoh, ci a trecut prin necaz și a murit, în timp ce Enoh a fost transformat fără a gusta moartea.

Mireasa aflată în viață va fi ridicată o dată cu cei care dorm în Hristos, care vor fi

înviați, pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh, în timp ce restul bisericii va trece prin necazul cel mare. Eu nu pot vedea altfel această lucrare a lui Dumnezeu.

Enoh a fost răpit fără să guste moartea.

Acum aș vrea să intrăm în prima Pecete pentru că altfel, adunarea de astăzi va ține prea mult.

Acum răsună o trâmbiță, pentru că trâmbița răsună în același timp cu deschiderea Pecetilor. Este la fel ca la prezentarea celor șapte Epoci ale Bisericii. O trâmbiță anunță întotdeauna un război sau o anumită neliniște: un timp de haos în politică sau în religie, când totul pare fără început și fără sfârșit. Atunci mai poate fi așteptat numai un război: un război spiritual sau chiar unul fizic.

Împărăția acestei lumi aparține în continuare Satanei. El mai posedă partea aceasta în mâna lui, dar lucrarea de salvare a fost făcută prin Isus Hristos,; printr-un Salvator înrudit. El îi salvează pe supușii Săi și stă ca Mijlocitor până când și ultimul nume care a fost scris în Cartea Vieții va fi pecetluit. Ați înțeles aceasta?

Apoi, El vine pe tronul Tatălui, ia Cartea din mâna lui Dumnezeu și Își cere moștenirea. Mai întâi, El Își cheamă Mireasa Acasă. Amin. Ce va face apoi? Îi va lua pe dușmanii Săi, pe Satan și pe toți cei care l-au slujit, și-i va arunca în foc.

Recunoașteți că aici nu este vorba de o putere politică fizică? Antihristul este un „client” foarte lingușitor. Observați cât se poartă de viclean. Este nevoie de Duhul Sfânt, singura Putere care-l poate doborî.

Trâmbițele înseamnă haos politic și război, iar Domnul Isus a vorbit despre aceasta în Matei 24.6, când a spus: „*Veți auzi de războaie și vești de războaie...*” Așa a fost

Întotdeauna. Și cred că vă amintiți că Domnul Isus a spus că războiul va ține până la sfârșit. Aceasta înseamnă sunetul trâmbiței.

Dacă vrem să privim însemnătatea trâmbiței, putem arăta fiecare război care a avut loc și să dovedim că el a avut loc la încheierea unei epoci a Bisericii.

Vom arăta și ce urmează după deschiderea Pecetilor: războaie și vești de războaie.

Trâmbița înseamnă haos politic, dar Pecetea este în legătură cu haosul și neliniștea religioasă.

A fost deschisă o Pecete, iar mesajul ei a fost trimis oamenilor. Cu toate acestea, bisericile (și slujitorii lor onorabili) rămân cramponate pe calea politică stabilită. Din pricina aceasta, ele se vor clătina și se vor prăbuși o dată cu venirea trimisului cu vestea Evangheliei, care le va scutura puternic.

Când se deschide o Pecete, urmează o neliniște spirituală, religioasă.

Aceasta s-a întâmplat deja.

Ei și-au croit un drum ușor spre Sion. Da, biserica s-a așezat jos, spunând: „Am făcut totul!” Așa a făcut biserica anglicană. Același lucru l-a făcut și Biserica Catolică. Apoi a venit Luther, iar atunci a apărut o neliniște religioasă. Da, desigur, așa a fost. Biserica a mers mai departe cu Zwingli și în continuare a urmat Calvin. Dar după un timp biserica luterană s-a așezat și ea la odihnă, dar atunci s-a ridicat Wesley, ceea ce a provocat o nouă neliniște.

Acum să trecem la Pecetea întâia și să citim din Apocalipsa 6.1-2:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceteți, m-am uitat și am văzut pe una

din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

Vreau să ne oprim pentru câteva minute aici. Cred că toți aceia care așteaptă mângâierea Duhului Sfânt, vor studia aceste lucruri cu seriozitate (și la fel cine ascultă înregistrarea).

Când a deschis Mielul Pecetea, a răsunat un glas ca de tunet. Aceasta are o însemnătate. Da, s-a auzit un tunet, iar întrebarea este: Ce era acel tunet?

Să citim pentru aceasta din Ioan 12.23:

„Isus le-a zis: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului!”

Vedeți, acesta era sfârșitul unei epoci; slujba Lui se încheiase și sosise ceasul proslăvirii.

Ce vreme, ce ceas va fi când Mireasa va pleca la cer? Îngerul cu curcubeul în jurul capului este pe punctul să pună un picior pe pământ și unul pe mare, spunând: *„Timpul s-a sfârșit!”* (Apocalipsa 10.6).

O declarație sub jurământ, pentru biserică: *„Ceasul proslăvirii Fiului omului a sosit.”* (Ioan 12.24-29). Poate veți spune: „El a ajuns la capătul drumului.”

Ce fel de gânduri vă trec prin cap când se întâmplă astfel de lucruri care vă creează greutate? O, frate!

Când Mielul a luat cartea și a deschis prima pecete, a vorbit Dumnezeu de pe tronul Său veșnic, poruncind să fie deschisă, adică să fie descoperită. Priviți. Când

această pecete i-a fost prezentată lui Ioan, era numai un simbol, o taină. De ce? Pentru că în timpul acela nu fusese încă descoperită. Nu putea fi descoperită până acum, înaintea sfârșitului, așa cum a spus El.

La început, ea a fost doar un simbol. Vă amintiți, Glasul lui Dumnezeu era ca un tunet. Așa îl descrie Biblia. Oamenii credeau că tună, dar era Glasul Lui. Ioan a înțeles lucrul acesta atunci când a primit-o. Era un tunet. Când prima pecete a fost deschisă, ca simbol, s-a auzit un tunet. Ce se va întâmpla când pecetea va fi deschisă în realitate?

În timp ce Mielul a luat pecetea, a tunat, și ce a fost descoperit?

La început era Dumnezeu, apoi a urmat un simbol, după care se descoperă trei lucruri care vin de la tron. Atunci nu putea să vadă nimeni nimic pentru că era pecetluit. Nu se auzea și nu se înțelegea nimic, dar Sângele Mielului a plătit răscumpărarea.

Când pecetea a fost ruptă, a tunat, iar după aceea a apărut un călăreț pe un cal alb. Era încă un simbol, dar Dumnezeu a făgăduit că în zilele din urmă totul va fi făcut cunoscut. Aici însă, apare ca un simbol. Se știa că există o pecete, dar taina ei, însemnătatea ei, nu era cunoscută de nimeni pentru că acest călăreț era alb.

Taina lui putea fi cunoscută numai în zilele din urmă, când urma să fie descoperită pecetea. Pentru cine va fi deschisă? Pentru Hristos? Nu, pentru Biserică. O, aceasta mă face să mă cutremur, căci mă gândesc că adunarea mă înțelege.

Pe voi, pe oamenii care mă credeți, care credeți Cuvântul, vă voi numi Mireasa. Înțelegeți aceasta? Glasul era ca un tunet. De unde venea el? De la tronul de mijloc pe care abia îl părăsise Mielul. Acum, El stă în poziția Sa și pretinde răscumpărarea proprietății Sale.

Tunetul venea din interiorul tronului și răsuna în afară. Vedeți? Tunetul a răsunat atunci când Mielul a părăsit tronul Tatălui pe care-L ocupase ca Mijlocitor, și S-a dus să primească propriul Său tron.

Slavă Lui! Noi știm că Dumnezeu i-a jurat lui David că Îl va învia pe Hristos, care va sta pe tronul Său și că El va ridica o Împărăție veșnică pe pământ.

El a făcut-o și Domnul Isus a spus: *„Celui ce va birui (pe Antihrist și celelalte lucruri din lume), îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”* (Apocalipsa 3.21).

Într-o zi El Se va ridica de pe tronul de mijlocire și va merge să se așeze pe propriul Său tron. Acum însă, vine să Își cheme aleșii. Cum îi va chema? El are în mâna Sa o Carte. Slavă Lui!

Noi vorbim adesea despre faptul că suntem în locurile cerești. Cum va fi atunci când Îl vom vedea șezând acolo? O simțim deja aici, pe pământ, în starea aceasta în care ne aflăm acum și ne bucurăm chiar înainte să fi avut loc răpirea. O, ce minunat va fi! El a părăsit tronul Tatălui și a venit să fie Fiul lui David (aceasta se va întâmpla în curând).

Aceasta este ceea ce credeau iudeii despre El la prima Sa venire. Pentru ei, El era Fiul lui David și așa Îl strigau: *„Isuse, Fiul lui David!”*

Domnul Isus cunoștea însă planul, dar ei nu-L cunoșteau, de aceea încercau să-L silească să ia atunci tronul în primire.

Chiar și Pilat L-a întrebat aceasta, dar El a răspuns: *„Dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar lupta pentru Mine! Împărăția Mea este de sus!”* (Ioan 19.36).

Ce minunată este lucrarea Lui! El a părăsit tronul pentru a-Și lua în primire propriul tron și pe supușii Săi răscumpărați.

Apoi a vorbit făptura vie, asemănătoare cu un leu și a spus: „Vino și vezi!” Știți ce înseamnă aceste făpturi? Una seamănă cu un leu; una cu un vițel; una cu un om și una cu un vultur. Observați că de fiecare dată când apare călărețul cu calul lui, apare o altă făptură vie.

Vedeți, fiecare din cele patru făpturi vii vestește – Matei, Marcu, Luca și Ioan.

Ioan a auzit tunetul, iar una din cele patru făpturi vii a spus: „Vino și vezi!” Cu alte cuvinte, aici stă Mielul, iar Ioan este ca un spectator care stă și privește ce se întâmplă. Mielul a venit de pe tronul mijlocirii, sângerând și părea junghiat. El este Cel care a fost găsit vrednic și când a întins mâna după carte, totul a început să se bucure, totul s-a pus în mișcare, pentru că știau că mântuirea lor a fost plătită.

Acum El vine și Își pretinde proprietatea. Ia cartea din mâna Celui ce stă pe tron, în timp ce Ioan stă în fața Sa, deschide pecetea și o rezolvă, iar când se întâmplă aceasta, se aude un tunet.

Fără îndoială, Ioan a sărit în sus când a auzit tunetul, iar una dintre făpturi i-a zis: „Vino și vezi!” Astfel, Ioan s-a dus să vadă ce era. Da, când s-a auzit tunetul, prima făptură vie i-a zis: „Vino și vezi ce înseamnă taina de sub prima pecete!”

Da, el trebuia să știe ce înseamnă taina de sub prima pecete. Tunetul, Glasul Creatorului, a vorbit iar Ioan trebuia să știe ce înseamnă aceasta.

Apoi, Ioan a vrut să-și noteze însemnătatea simbolurilor, dar când a început să scrie, ce i s-a spus? „Nu scrie!”

Mai întâi a fost însărcinat să scrie tot ce vede, dar când au vorbit cele șapte tunete din Apocalipsa 10, i s-a spus: „*Nu scrie!*” De ce? Pentru că aceste tunete sunt tainice. Noi nu știm ce înseamnă, dar după părerea mea vor fi descoperite. Când se va întâmpla acest lucru, credința noastră va crește pentru răpire.

Noi am studiat tot ce ne-a fost descoperit și am văzut lucrarea lui Dumnezeu prin toate epocile; am văzut tainele lui Dumnezeu, cum va fi adunată Mireasa din zilele din urmă, și mai există ceva dar noi nu avem nici o lumină cu privire la aceasta.

Eu cred că atunci când au început să apară aceste taine, Dumnezeu a spus: „Mai oprește ceva! Mai așteaptă! Nu scrie tot, Ioane, căci totul va fi descoperit în zilele din urmă!”

Tunetele nu au vorbit fără rost! Totul are scopul său și este făcut cu un motiv. Ioan a auzit acest Glas și a vrut să-i vadă însemnătatea, dar Mielul i-a arătat cum să scrie simbolic (pentru ca biserica să nu știe).

„Nu spune ce înseamnă, nu merge acolo și nu spune: „Aceasta este așa și este ascunsă în cele șapte peceți.” Nu încerca să vorbești despre ele, chiar dacă ți-aș fi destăinuit totul, căci astfel tot planul va fi deranjat prin toate epocile Bisericii. Este o taină ascunsă! Nimeni nu știe când voi veni Eu, dar voi veni.” Așa este. Nu este treaba mea să știu când va veni El, ci trebuie să fiu pur și simplu pregătit.

Apoi, El i-a spus lui Ioan: „Acum să mergem mai departe, Ioane!” Și el a crezut.

„Acum vei vedea totul!” Dar ce s-a întâmplat! Cum a continuat, Ioan? Ce trebuia să facă? El trebuia să-și noteze despre cele șapte Biserici: „*Scrie ce vezi despre cele șapte sfeșnice de la început. Scrie aceasta pentru biserici!*”

Când a răsunat glasul ca de tunet, Ioan a știut că era Glasul lui Dumnezeu. Apoi,

făptura care semăna cu un leu a spus: „*Vino și vezi!*” și Ioan a continuat să scrie ce vede, deși nu înțelegea încă nimic. El vedea ceea ce urma să trimită Dumnezeu Bisericii din fiecare epocă, căci acesta este felul în care procedează întotdeauna. Apoi, când vine vremea împlinirii sau a desfășurării, clarifică totul, dar atunci El nu a arătat aceste lucruri în întregime. De ce? Pentru ca taina să rămână taină. El a vrut ca taina să fie ținută ascunsă până în zilele din urmă, când va răsună glasul și mesajul trimisului pregătit, care va cuprinde toate lucrurile ca să le facă înțelese.

Dar când s-a uitat, Ioan a văzut în vedenie un cal alb și pe el un călăreț, așa că a scris întocmai ce a văzut. De aceea făptura i-a zis: „*Vino și vezi!*” Și când s-a uitat, a văzut un cal alb, iar cel ce stătea pe el avea un arc și a pornit biruitor să biruiască, după care i s-a dat o cunună. Aceasta este tot ce a văzut Ioan și aceasta a scris.

Vedeți, aici este un simbol. Așa a primit totul biserica, cu făgăduința că în timpul din urmă El va descoperi și va arăta ce înseamnă aceste simboluri. Dumnezeu să ne ajute să le putem înțelege.

Încă ceva despre trimisul pentru epoca a șaptea a Bisericii. Trimisul pentru epoca a șaptea nu va înființa nici o denotațiune. Nu vedeți că el este împotriva organizațiilor? A fost Ilie împotriva lor? Sigur că a fost. Ioan Botezătorul care a venit în duhul lui Ilie a fost de asemenea împotriva lor! Ce fel de duh avea Ilie când a fost pe pământ? Nimeni nu știe prea multe despre el, dar era un proroc urât de oameni. În ce timp a apărut el? Chiar în perioada când Israelul a devenit o națiune renumită și lumească. Ilie, care iubea singurătatea și pustietatea, a venit din pustie, a criticat și a urât femeile decăzute și fără morală.

Oamenii ar fi trebuit să vadă aceasta și în Ioan Botezătorul, care a venit tot din pustie și era altfel îmbrăcat decât oamenii vremii. O, peste el se odihnea același Duh care fusese în Ilie!

Ceilalți predicatori sărutau copiii mici, țineau căsătorii, înmormântări, etc. dar omul

acesta s-a ridicat ca un bărbat al pustiei, iubea singurătatea, și mai avea o calitate: ura denomi-națiunile. Astfel, el a zis: „Să nu-mi spuneți: „Eu aparțin de cutare sau de cutare organizație, pentru că eu vă spus: „*Dumnezeu poate ridica copiii lui Avraam din pietrele acestea.*” Ioan nu era un om al compromisurilor, iar Isus a spus referindu-se la el: „*Ați ieșit să vedeți o trestie clătinată de vânt?*” Ioan nu era așa. Ce a făcut el? A vorbit cu Irodiada așa cum a vorbit Ilie cu Izabela. Da, el a pășit în fața lui Irod și i-a zis: „*Nu-ți este îngăduit s-o iei de nevastă pe femeia aceasta!*” iar pentru aceasta i s-a tăiat capul.

Izabela a încercat să-l prindă pe Ilie pentru că în ea era același duh care era și în Irodiada.

Așa se întâmplă și cu biserica (Izabela) de astăzi.

Să țineți minte ceea ce vă spun, pentru că aici găsim o mare învățătură. De fapt toți oamenii din timpul lui ar fi trebuit să-l recunoască pe Ioan. El începuse să predice împotriva celor cu barba lungă, așa că ei ar fi trebuit să recunoască în el Duhul lui Ilie. Da, ei ar fi trebuit să-l înțeleagă, dar n-a fost așa.

Noi am văzut că în toate epocile Bisericii a fost făgăduită revenirea acestui Duh înaintea timpului din urmă. Este adevărat?

Îl veți recunoaște după natura lui, căci atunci când va veni nu va mai urma o altă epocă, cum a fost cea a lui Luther sau a lui Wesley; nu va crea o altă biserică pentru că nu va mai fi nici o epocă a Bisericii. El se va ridica împotriva actualei orânduiri a bisericii, pentru că Duhul din el va fi exact Duhul care a fost în Ilie. Aceasta a fost voia lui Dumnezeu: să trimită acest Duh în trei epoci diferite, pentru că acesta este numărul Său; „trei”. Astfel, El L-a trimis deja de două ori, iar acum lucrează din nou prin același Duh. Desigur.

El nu s-a gândit să formeze o altă denomi-națiune, pentru că epoca Laodicea este

ultima epocă, iar trimisul ei este îngerul al șaptelea, adică ultimul trimis al bisericii. Acesta este omul care va descoperi prin Duhul Sfânt aceste lucruri tainice. Voi știți, desigur, că această făgăduință este scrisă în Apocalipsa 10.7.

Reformatorii s-au ridicat pentru a îmbunătăți epoca precedentă decăzută, dar după ce și-au încheiat lucrarea și au reformat Biserica, ei au fost luați, iar majoritatea bisericii s-a dus din nou în lume și astfel a început epoca următoare. Așa a fost întotdeauna, iar noi am vorbit deja despre aceasta.

Cu alte cuvinte, a fost o epocă a Bisericii Romano-catolice, apoi s-a ridicat reformatorul Martin Luther. Ce a făcut el? A început să protesteze împotriva bisericii oficiale. Dar ce a urmat? După cum știți, a creat un lucru asemănător celui pe care a vrut să-l desființeze. Deci, s-a format o altă denominațiune.

Dar trimisul pentru ultima epocă a Bisericii nu este un reformator, ci un proroc.

Arătați-mi unde și când a mai fost trimis vreun proroc de-a lungul epocilor Bisericii? Acesta este motivul pentru care ei au continuat să boteze folosind formula: „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” De ce? Pentru că trimișii acelor epoci au fost reformatori și nu proroci. Fiind însă bărbați înțelepți, ei au văzut ce era necesar în ziua în care trăiau, iar Dumnezeu i-a uns și i-a trimis să dărâme lucrurile vechi. Dar Cuvântul nu a venit niciodată în plinătate la ei, pentru că erau reformatori și nu proroci. Dar în zilele din urmă trebuie să vină un proroc care va primi tainele lui Dumnezeu. Da, de aceea trebuie să vină acest bărbat.

Înțelegeți ce vreau să spun? El nu poate fi un reformator, ci trebuie să fie un proroc care posedă daruri și primește Cuvântul. Reformatorii au știut că ceva nu este în ordine și au încercat să îndrepte lucrurile. Astfel, Luther știa că pâinea nu este trupul Domnului și a predicat despre acest lucru, învățând că „*cel neprihănit va trăi prin credință.*” Acesta a fost mesajul lui.

Apoi a venit Wesley, care a văzut necesitatea sfințeniei și a predicat despre ea. Acesta era mesajul lui. A urmat mișcarea pentecostală care a adus mesajul botezului cu Duhul Sfânt, etc. dar trimisul Domnului din ultimele zile, nu se va ocupa de reformă ci va cuprinde toate tainele care au fost ascunse reformatoților și le va descoperi oamenilor.

Să mai citim o dată versetul 7 din Apocalipsa 10, căci sună foarte bine. Ultimul înger al Bisericii este un înger pământesc. Îngerul din versetul 1 este un înger ceresc, dar cel din versetul 7 este un înger pământesc.

Cuvântul „înger” înseamnă „trimis cu un mesaj.”

Deci Apocalipsa 10.7:

„...ci în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor.”

Taina este în desfășurare. Aceasta este slujba îngerului. Vedeți, este atât de simplu, dar oamenii se poticnesc și trec peste lucrurile acestea! Acum însă, totul va fi descoperit ca desăvârșit și oricine vrea să vadă, poate vedea. Când a venit Isus, El le-a zis celor din timpul Său: *„Aveți ochi și nu vedeți; aveți urechi și nu auziți...”* De ce? Pentru că așa spusese Dumnezeu prin Isaia.

Ceilalți erau reformatoți, dar fiind oameni înțelepți au văzut nevoile zilei. Astfel, ai au adus o reformă, dar Cuvântul lui Dumnezeu din Apocalipsa 10.7 spune că mesajul îngerului al șaptelea va aduce o descoperire și nu o reformă. Mesajul lui va descoperi tainele, pentru că Cuvântul însuși va locui în el. Înțelegeți? În Evrei 4.12 scrie: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că...descoperă tainele inimii.”*

Deci, acest bărbat nu va fi un reformator, ci un descoperitor al tainelor inimii. El va descoperi tainele lui Dumnezeu. Acolo unde biserica a stabilit dogme, el se va ridica cu Cuvântul, ca să descopere lucrurile, pentru că trebuie să întoarcă credința copiilor la credința părinților, la credința originală.

Urmăriți puțin textul din Maleahi 4.5-6. Acest bărbat este un proroc și va aduce înapoi credința originală a părinților de la rusalii. Noi așteptăm apariția acestui bărbat, dar pentru că va fi un om simplu și neînsemnat, milioane de oameni vor trece pe lângă el. Da, numai un grup mic va primi Adevărul.

Gândiți-vă că atunci când trebuia să vină Ioan Botezătorul, era prorocit că el va pregăti calea lui Mesia. Da, era spus că *„un glas va răsună în pustie...”* Maleahi l-a văzut și el și a vorbit despre venirea lui în capitolul 3.1, dar Ioan Botezătorul nu poate fi prorocul din Maleahi 4.5, deoarece Domnul a vorbit despre el în Matei 11.10: *„...el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Ta.”*

Comparați textul acesta cu cel din Maleahi 3.1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...”*

Unii oameni încearcă să folosească textul din Maleahi 4.5 în legătură cu Ioan Botezătorul, dar așa ceva este greșit.

Observați vă rog că după apariția acestui ultim proroc, lumea va trece prin foc, intrând în Împărăția de o mie de ani. Dacă vreți să aplicați textul acesta pentru Ioan Botezătorul și venirea lui, înseamnă că s-a scris greșit în Biblie. De ce spun aceasta? Pentru că au trecut aproape 2000 de ani de atunci, iar lumea nu a fost arsă, ba mai mult, cei nedrepti trăiesc încă în ea. Prin urmare, **acest verset se împlinește în timpul nostru**. Dacă priviți în Apocalipsa și vă dați seama ce trebuie să facă trimisul Domnului la sfârșitul acestei epoci, atunci îl veți recunoaște. El trebuie să fie un proroc și va cuprinde tot ce nu au văzut reformatorii. Cum poate concorda Matei 28.19 cu Fapte 2.38 fără descoperirea

duhovnicească dată de Dumnezeu? Cum pot susține unii oameni că zilele minunilor au trecut? Ei vorbesc astfel numai pentru că nu au primit descoperirea lui Dumnezeu. Aceasta este singura cale prin care poți vedea dacă ei sunt sau nu copiii adevărați ai lui Dumnezeu.

Cum vedeți, prorocul Maleahi îl vede pe cel ce trebuie să reia credința originală a părinților, în capitolul 4.5.

În timpul sfârșitului vom avea o vreme de necaz, și anume, în partea a doua a celei de-a 70-a săptămâni a lui Daniel (trei ani și jumătate). Vă mai aduceți aminte de aceasta în legătură cu epocile Bisericii?

Au fost hotărâte 70 de săptămâni. Vedeți ce desăvârșire? Apoi a venit Mesia și a fost jertfit la mijlocul săptămânii, iar jertfa zilnică trebuia înlăturată. Mai rămân deci, trei ani și jumătate în care învățătura mesianică va fi predicată evreilor, pentru că Dumnezeu nu lucrează în același timp și cu evreii și cu neamurile, iar acum, iată, ei sunt din nou acolo ca națiune.

Eu am primit de curând o scrisoare de la Paul Bayd, în care mi s-a pus următoarea întrebare: „Frate Branham, este adevărat că evreii au și acum o poziție potrivnică neamurilor, indiferent ce s-a întâmplat?”

Da, așa este. Așa trebuie să fie. Martin Luther a cerut odinioară ca toți evreii să fie scoși din țară, iar oasele lor arse pentru că sunt antihriști. El a susținut această idee și în scrierile sale, iar Hitler a împlinit ceea ce a spus el. De ce a spus Luther așa ceva? Pentru că era doar un reformator și nu un proroc.

Priviți. Balaam a fost îndreptat de Dumnezeu. El trebuia să-l binecuvânteze pe Israel, deoarece Cuvântul spune: *„Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta, și blestemat să fie oricine te va blestema.”* (Numeri 24.9). Și Balaam a spus tocmai aceste cuvinte. Cum ar fi posibil ca un proroc să se ridice și să tăgăduiască ceea ce

a spus prorocul din fața lui? Așa ceva nu este posibil, deoarece totul trebuie să fie în armonie.

Vedeți, Germania este socotită o națiune creștină, dar felul cum s-au purtat cu evreii îi face răspunzători. Nimeni nu-i poate învinui însă pe cei de azi, pentru aceasta, iar dacă în locul acesta sunt și evrei, eu le spun: „Nu vă îngrijorați, căci va veni și ziua voastră. Dumnezeu nu vă poate uita pentru că așa a făgăduit.”

Evreii au fost orbiți din pricina noastră.

Ieremia a strigat: „Doamne, vrei să părăsești Israelul?”

Dar El i-a răspuns: „Ia o prăjină și măsoară cât de departe este cerul și cât de adâncă este marea?”

„Nu le pot măsura”, a zis Ieremia iar Domnul a continuat: „Cu cât mai puțin pot uita Eu, Israelul!” Ei sunt poporul Domnului, dar și dintre neamuri vor ieși unii ca să fie Mireasa Lui.

Aceste 70 de săptămâni au fost stabilite așa cum a spus Daniel. Mesia va veni, iar la mijlocul săptămânii va fi omorât. Domnul Isus a lucrat trei ani și jumătate, iar la mijlocul săptămânii, deci după cei trei ani și jumătate, a fost omorât. Ultima parte a săptămânii este necazul cel mare.

Oh, aici se află lucruri mari! Să nu greșiți! Mireasa va intra în veșnicie cu Mirele, iar cei răi vor deveni cenușă. (Maleahi 4).

În timp ce ținem minte acest lucru, lăsați-mă să vă spun ce zice Biblia. Noi nu putem spune că ea nu ar fi Cuvântul lui Dumnezeu, căci dacă am face aceasta, am

dovedi că suntem necredincioși. Deci trebuie s-o credem.

Poate spuneți: „Dar eu nu înțeleg!” Nici eu nu înțeleg multe lucruri, dar privesc spre El și aștept să mi se descopere.

Maleahi 4.1 este adevărat pentru că așa a vorbit Domnul. Cum puteți scoate de aici un iad veșnic? Pe ce vă bazați? În Biblie nu există nici măcar un singur loc în care să se vorbească despre un iad veșnic. Tot ceea ce are început, va avea și sfârșit, de aceea există o singură formă de viață veșnică și noi pe aceea o căutăm.

Iadul a fost creat pentru Satan și îngerii lui, dar el va fi înghițit și înlăturat. Când se va întâmpla aceasta, nu va mai rămâne nici urmă de el. Dar ce se va alege de cei fără Dumnezeu în necazul cel mare? Cenușa. Pentru aceasta vom citi din Maleahi 4.2-3:

„Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui.

Veți ieși și veți sări ca vițelii din grajd.

Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc.” Amin.

Cum poate schimba cineva ceva la aceasta? Nu poate, pentru că Acesta este Cuvântul Domnului. El a făgăduit aceasta, de aceea trebuie să vină! **Mireasa va intra cu Mirele, iar necredincioșii vor fi arși ca miriștea.**

După ce lumea va fi curățată, totul va fi înnoit. Dar totul trebuie să treacă printr-un proces de curățire. Astfel, în timpul din urmă vor apărea mulți vulcani care vor

„scuipa” foc; vor fi cutremure, iar pământul cu toată stricăciunea de pe el, se va topi! Focul lui Dumnezeu va arde orice lucru murdar, aducând totul la starea de dinainte. Apoi, va apare din nou pământul, la fel de frumos și de curat ca în grădina Eden.

Oh, ceasul acesta mare este înaintea noastră! În timpul necazului celui mare, după ce mireasa va fi chemată iar restul bisericii trece prin necaz, vor fi chemați ei o sută patruzeci și patru de mii prin cei doi proroci din Apocalipsa 11. Ei vor proroci 1260 de zile îmbrăcați în saci. Noi știm că în calendarul roman luna are 28, 30 sau 31 de zile, dar **calendarul adevărat numără 30 de zile în fiecare lună**. Așa este. **Împărțiți 1260 de zile la 30 și veți obține exact trei ani și jumătate. Acesta este timpul hotărât mesajului mesianic care va fi predicat Israelului, așa cum a fost și prima dată.**

Întoarcerea lor este arătată printr-un simbol: Iosif a fost respins de frații săi pentru că era duhovnicesc. El avea vedenii și era în stare să tălmăcească visele, dar cu toate acestea frații săi l-au luat și l-au vândut pentru 20 de arginți.

Iosif îl simbolizează pe Hristos pentru că Duhul lui Hristos era în el.

Priviți ce s-a întâmplat mai departe! În timp ce se afla în închisoare, un om a fost salvat iar celălalt a fost omorât. La fel s-a întâmplat cu Domnul Isus. Când era atârnat pe cruce, un tâlhar a fost salvat iar celălalt a mers la pierzare.

Iosif a fost aruncat într-o groapă și toți au crezut că a murit, dar a fost scos de acolo și a ajuns la dreapta lui Faraon, așa că nimeni nu putea să-l vadă pe Faraon decât prin Iosif. Isus stă la dreapta lui Dumnezeu și nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin El.

Iosif stătea la dreapta lui Faraon, iar când se ridica pentru a părăsi tronul se auzea o trâmbiță și toți trebuiau să se închine înaintea lui. De ce? Pentru că venea Iosif.

La încheierea zilelor de mijlocire, când Mielul va părăsi tronul Tatălui și va lua Cartea salvării toți vor îngenunchea.

După ce Iosif a fost respins de frații săi, Faraon i-a dat o soție dintre neamuri, iar ea i-a născut copii care erau jumătate evrei și jumătate egipteni. Aici este un mare simbol. Când copiii lui Iosif au fost binecuvântați de Iacov, de o parte stătea Manase, iar de cealaltă era Efraim. Iacov și-a încrucișat brațele, dând binecuvântarea celui mai tânăr. Ambii copii au fost adăugați la semințiile lui Israel, care atunci erau în număr de zece, și au fost binecuvântați de Iacov.

Iosif, fiul său, care era un proroc, stătea acolo și a spus: *„Tată, ai greșit, căci ai pus mâna dreaptă peste cel mai tânăr, or binecuvântarea trebuie să vină peste cel mai mare.”*

Tatăl său a răspuns însă: *„Știu, fiule, dar Dumnezeu este Cel care mi-a încrucișat brațele!”*

De ce? Pentru că Israelul, care avea dreptul de Mireasă, și-a vândut dreptul de întâi născut. Astfel, binecuvântarea fiului mai mare a trecut peste cel mai mic (de la Israel la neamuri). Prin crucea de la Golgota, binecuvântarea a trecut de la Israel la neamuri.

Apoi fiii lui Israel s-au dus în Egipt pentru a cumpăra hrană, iar Iosif i-a recunoscut de îndată ce i-a văzut. El era un fiu binecuvântat, de aceea tot ce făcea îi ieșea bine.

Când va veni cerescul nostru Iosif, totul va înflori din nou pe pământ căci Fiul dreptății va veni cu vindecarea sub aripile Lui. Va fi minunat!

Iosif le-a jucat o mică festă fraților săi. Astfel, i-a întrebat: Mai trăiește tatăl

vostru?"

„Da”, au răspuns ei, „mai trăiește.” Apoi, când a vrut să li se facă cunoscut, s-a gândit la micul Benjamin care se născuse după plecarea sa.

Benjamin îi simbolizează pe cei 144.000 de evrei care vor fi adunați după ce El va părăsi pământul.

Iosif îl privea pe Benjamin și simțea că i se rupe inima. Frații lui Iosif nu știau că bărbatul din fața lor era fratele lor și nu știau nici că le cunoaște limba deoarece vorbea cu ei prin tălmăci. El proceda ca un egiptean, iar când a vrut să li se facă cunoscut a privit numai spre fratele lui, spre Benjamin. Gândiți-vă că el își lăsase soția în palat când s-a descoperit fraților săi.

După ce a fost respins de poporul Său, Domnul Isus Și-a ales dintre neamuri o Mireasă pe care o va duce în veșnicie, în casa Tatălui Său, la nunta Mielului, după care se va întoarce pentru puțin timp pe pământ pentru a Se descoperi fraților Săi, celor 144.000.

Vedeți ce simboluri desăvârșite?

Când s-a întors, Iosif a văzut că frații săi discutau între ei: „Ruben, tu știi de ce suntem aici! Tu știi ce am făcut noi; știi că l-am aruncat pe fratele nostru, Iosif, în acea groapă. O, n-ar fi trebuit să-l vindem!”

Fratele lor stătea în fața lor, fiind aproape un împărat, dar ei nu-l recunoșteau pentru că nu sosise încă ceasul ca ei să știe că era el. Iosif nu le-a spus că le cunoaște limba, dar înțelegea perfect ce vorbeau ei.

Ei ziceau: „Astăzi se va întâmpla ceva rău!” iar când întâlneau privirea lui Iosif, simțeau că nu o pot suporta.

Soția și copiii lui erau în palat (deci lipseau de acolo), așa cum vor lipsi și sfinții în timpul când El Se va descoperi celor 144.000.

El a spus: „Eu sunt Iosif, fratele vostru!”, după care a alergat și l-a îmbrățișat pe micuțul Beniamin, i-a căzut la piept și a plâns. Așa s-a făcut Iosif cunoscut fraților săi.

Ei spuneau: „Acum știm de ce a trebuit să venim aici. Noi am vrut să-l omorâm, dar acum ne va omorî el pe noi!” Însă Iosif le-a zis: „Nu vă îngrijorați, căci ați făcut-o numai ca să primiți viață. De aceea m-a trimis Dumnezeu aici.”

Când Se va descoperi celor 144.000 (Beniaminul de astăzi), rămășița evreilor, ei îl vor întreba: *„De unde ai primit rănilor acestea? Cum au ajuns ele pe mâinile Tale?”*, iar Domnul le va răspunde: *„O, le-am primit în casa celor ce Mă iubesc; în casa prietenilor Mei!”* Abia atunci ei vor recunoaște că L-au ucis pe Mesia. Dar ce le va spune El? Exact ceea ce le-a spus Iosif fraților săi: „Nu vă îngrijorați, căci ați făcut-o ca să vă salvați viețile.”

Neamurile nu ar fi putut intra dacă nu ar fi căzut evreii în orbire. Prin orbirea lor, El a salvat Biserica dintre neamuri, iar motivul pentru care ei nu pot înțelege încă este că nu le-a sosit ceasul. Așa nu putem înțelege nici noi aceste lucruri, până nu le vine vremea.

Acum să ne întoarcem la pecete.

„Când a rupt Mielul cea dintâi dintre cele șapte peceti, m-am uitat și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu glas ca de tunet: „Vino și

vezi!”

M-am uitat și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el avea un arc; i s-a dat o cunună și a pornit biruitor ca să biruiască.”

Haideți să vedem însemnătatea simbolurilor.

Am văzut că **tunetul** care s-a auzit în momentul în care s-a deschis pecetea, **este glasul lui Dumnezeu.**

Ce înseamnă calul alb? Aici avem dezlegarea acestor lucruri. Sunt convins și știu precis că acesta este Adevărul din Cuvânt.

Eu am citit tot felul de cărți despre tema aceasta, tot ce am putut găsi. În urmă cu treizeci de ani am încercat să trec prin temele acestea și să le învăț. Atunci, cineva mi-a spus că adventiștii au cea mai mare lumină cu privire la cea de-a doua venire a Domnului Isus Hristos. Am citit și cartea lui Smith, pe care cred că adventiștii o cunosc.

Acest bărbat spune că acest „cal alb este Duhul Sfânt care a venit în prima biserică. El a avut în mână un arc, a tras cu săgețile dragostei în inimile oamenilor și a biruit.”

Da, sună foarte frumos însă nu este adevărat. Nu, în nici un caz. Noi știm că „alb” înseamnă „dreptate”, iar învățătorii noștri învățau că cel ce a biruit în prima epocă a bisericii ar fi Duhul Sfânt.

Dar **descoperirea dată prin Duhul Sfânt ne spune că Hristos și Duhul Sfânt sunt de fapt Unul și Același.** Astfel, aici stă Mielul Hristos și ține în mână cartea

pecetluită, în timp ce pecetea ne arată că acolo este cineva care călărește un cal alb.

Aceasta înseamnă că acest călăreț **nu** poate fi Duhul Sfânt. Aici este una din tainele zilelor din urmă: cum era posibil ca Hristos să fie în trei forme de descoperire și totuși o singură persoană? Nu sunt trei persoane diferite: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, adică trei dumnezei, așa cum încearcă să ne explice oamenii „sfintei treimi”, ci sunt trei forme de descoperire ale aceleiași Persoane; trei însușiri ale aceluiași Dumnezeu. Cum putea El să stea acolo pe calul alb și să biruiască, în timp ce stă aici cu cartea în mână? Nu poate fi așa. **Călărețul de pe calul alb nu este Hristos!**

Țineți minte că Duhul Sfânt este o altă formă de descoperire a Domnului; El este Hristos în noi.

Ca Fiu, El era EMANUEL, Dumnezeu cu noi. El este Mielul care deschide Cartea, Hristos. Domnul Isus nu mai apare în nici un alt text din Apocalipsa până în capitolul 19 când vine călare pe un cal alb.

Dacă vreți să citiți, acest lucru este scris în Apocalipsa 19.11-13:

„Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se chema „Cel credincios” și Cel adevărat” și El judecă și se luptă cu dreptate.

Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încoronat cu multe cununi împărățești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu!”

Sper că veți înțelege mai bine.

Să mai rămânem câteva minute la această temă. **Știați că numele IeHoVaH nu este corect?** Traducătorii nu au putut traduce corect Numele Domnului. **Se scrie IHVH sau IHVU, dar aceasta nu înseamnă IeHoVaH.** Ei nu L-au putut cuprinde într-un cuvânt și nici nu au știut ce înseamnă, așa că L-au numit IeHoVaH, deși nu acesta este Numele Lui.

Noi știm că întotdeauna când cineva iese biruitor sau când se întâmplă ceva deosebit, are loc și o schimbare de nume. Priviți la zilele lui Avraam. La început, el s-a numit **Avram**, dar înainte de primirea fiului făgăduit, numele lui a fost schimbat în **Avraam**. Nici **Sarai** nu putea primi făgăduința în trupul ei aproape mort, până la schimbarea numelui în **Sara**.

Știați că „Iacov” înseamnă „înșelător” și că aceasta era realitatea cu privire la el? Astfel, o dată și-a tras o piele de oaie peste mâini și l-a înșelat pe tatăl său pentru a primi dreptul de întâi născut. Altă dată a pus bețe în apă și a speriat vacile și oile ca să nască vițeii și miei pătați. El era într-adevăr un înșelător, dar într-o noapte s-a întâmplat ceva. **Iacov** știa că are de-a face cu Adevărul, cu realitatea și a rămas pe loc, ținându-l până L-a biruit. Din clipa aceea, **numele lui a fost schimbat în „Israel”,** care înseamnă „Luptătorul lui Dumnezeu.”

Simon era pescar, dar când a primit credința și a știut că Isus era Mesia cel așteptat, **a primit numele de „Petru”.**

Saul este un nume bun; este numele pe care l-a avut primul împărat al lui Israel, dar nu era un nume potrivit pentru un apostol. Astfel, Dumnezeu i-a schimbat numele din Saul în Pavel.

Numele Domnului pe pământ era Salvatorul, dar după ce a biruit iadul și S-a înălțat la cer, a primit un Nume nou. Acest Nume va fi descoperit în cele șapte

tunete. Iată motivul pentru care ceilalți vor striga și nu vor primi nimic. Vedeți această taină?

Aici El vine călare... trebuie să se întâmple ceva pentru ca Biserica să fie transformată.

Să citim mai departe din Apocalipsa 19.13-16:

„Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.”

oștile din cer îl urmau călări pe cai albi îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca în picioare teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu.

Pe haină și pe coapsă avea scris Numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”

Aici vine Mesia. Aici este El și nu omul care călărește la începutul pecetilor.

Observați deosebirea.

El stă aici cu Cartea în mână. Lucrarea de mântuire s-a încheiat, dar El nu și-a luat încă tronul. Deci nu Hristos sau Duhul Sfânt este cel care apare în această pecete.

Totuși vedem că pe calul alb stă cineva, dar **acest călăreț nu poate fi decât un imitator**. Mai mult, după cum vedem, **călărețul de pe calul alb nu are nici un nume**. El poate avea două sau trei titluri, dar nu are un nume.

Dar Hristos are un Nume. Care este acesta? CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.(Ioan 1.1).

Călărețul din prima pecete nu posedă săgeți în arcul său, ați observat aceasta? El a primit un arc dar nu se spune nimic despre săgeți. Acesta este motivul pentru care el trebuie să fie un imitator. El poate fi ca o vreme rea și fără fulgere, dar Hristos le are pe amândouă: și tunetul și fulgerul, pentru că din gura Lui iese o sabie ascuțită cu două tăișuri, pentru a cârmui neamurile.

Omul din prima pecete nu se atinge de nimeni, ci joacă rolul unui fățarnic. El călărește un cal alb numai pentru a birui prin șiretlicurile sale.

Hristos are o sabie ascuțită și după cum vedeți din gura Lui iese Cuvântul viu, Cuvântul lui Dumnezeu care este descoperit robilor Lui. Tot ce spune El se întâmplă exact.. El este Cuvântul viu. **Dumnezeu și Cuvântul Său sunt una și aceeași Persoană.**

Atunci **cine este călărețul tainic din prima pecete?** Să ne gândim pentru aceasta la călărețul care a început să călărească din prima epocă a Bisericii și a continuat până la sfârșit. Călărețul alb merge înainte. Cine este el? El este puternic în puterea lui biruitoare. Cine este acesta? **ANTIHRISTUL.**

Da, **călărețul din prima pecete este ANTIHRISTUL.**

Domnul Isus a spus că cele două duhuri vor fi atât de asemănătoare încât dacă va fi cu puțință, va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși. El este antihristul; este duhul anticreștin.

Vă aduceți aminte de epocile Bisericii.

Când am privit în prima epocă, am văzut că Duhul Sfânt era împotriva acestui lucru care a pornit încă de atunci. Mă refer la **„faptele nicolaiților”**. **„Nico”** înseamnă **„a birui”**, iar **„laiti”** înseamnă **„laici, poporul Domnului”**. Deci cuvântul **„nicolait”** înseamnă **„a birui pe poporul Domnului”**, adică **predarea bisericii în mâinile unui așa zis om sfânt**. Lăsați-l să fie el cel mai mare și veți avea „faptele nicolaiților”.

La început, aceste fapte au fost doar o părere în biserică, dar în epoca următoare au devenit învățătură. În prima epocă era vorba doar de o pretenție la putere, dar la Conciliul de la Niceea aceste fapte au primit putere de învățătură. Ce a rezultat din aceasta? S-a format o organizație. Exact.

Spuneți-mi care a fost prima biserică organizată? Biserica Romano-catolică. Nu spune Apocalipsa 17 că ea este o curvă și la fel fiicele ei? Fiicele au făcut la fel ca mama lor: s-au organizat. Ei au făcut din murdăria aceasta o învățătură. Da, au luat porunci omenești și au făcut din ele o lege.

Vedeți, acest călăreț a ieșit pentru a birui. El posedă o coroană (mă refer la călărețul de pe calul alb); a primit un arc și o coroană. La început el nu posedă încă o coroană, dar mai târziu i s-a dat una; i s-a dat o coroană triplă și nu una simplă. Aceasta s-a întâmplat 300 de ani mai târziu, după Conciliul de la Niceea, când s-a înființat prima organizație și când părerile duhului nicolait au devenit învățătură.

Știți că Domnul Isus a spus adresându-Se Bisericii din timpul acela: *„...Tu urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le urăsc.”* (Apocalipsa 2.6).

Da, călărețul încearcă să biruiască. El predă Scriptura în mâinile unui om așa zis sfânt, care (zic ei) poate să ierte sau să dezlege păcatele.

Pavel a spus că astfel de lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă, iar omul acesta va fi descoperit în vremea sfârșitului. Atunci va fi luat din drumul lui Cel care îl oprește să se descopere (Duhul lui Dumnezeu). Da, **după ce Duhul Sfânt va părăsi pământul, se va descoperi antihristul.**

Aici îl avem sub perdeaua unui călăreț alb.

Observați cum el și calul lui se schimbă în câteva minute. Astfel, el nu va mai fi doar un călăreț, ci va deveni o fiară cu multe capete și coroane. Călărețul acesta este un înșelător, de aceea nu a fost recunoscut de oameni în tot acest timp. Dar aici avem descoperirea lucrării lui prin Sfânta Scriptură.

În sfârșit, în organizațiile nicolaiților antihristul se întruchipează într-un om care va fi încoronat. Când a început în biserică era doar o părere, un duh. Un duh nu poate fi încoronat, dar mai târziu, el s-a întruchipat într-un om, a devenit papă și astfel a putut fi încoronat. Când a luat chip de om, învățătura nicolaiților a putut fi încoronată, dar câtă vreme a fost doar o părere, un duh, nu s-a putut face aceasta.

Când Duhul Sfânt, pe care-L avem în noi, Se va întruchipa; când Acela care este acum în mijlocul nostru prin Duhul Sfânt, Se va întruchipa în persoana Domnului Isus Hristos, noi Îl vom încorona ca Împărat al împăraților.

Vedeți, când Și-a început lucrarea Domnul Isus, și-a început-o și antihristul, prin Iuda. Și cam în același timp când Domnul Isus a părăsit pământul, l-a părăsit și Iuda; iar când S-a întors Duhul Sfânt pe pământ, s-a întors și antihristul.

Ioan a spus aceasta în 1 Ioan 2.18:

„Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă și după cum știți că are să vină antihrist, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul

de pe urmă.”

Aici scrie că Dumnezeu urăște faptele nicolaiților și duhul lor. Apoi duhul acesta s-a întruchipat într-un om care a putut fi încoronat. O dată apărut, **duhul antihrist a adus cu sine duhul nicolaiților prin care s-au format organizațiile.**

Să citim ce a spus Daniel: cum va prelua acest duh puterea asupra bisericilor.

Daniel 11.21: *„In locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată și **va pune mâna pe împărăție prin uneltire.**”*

Daniel spune deja din timpul său că acest om va prelua totul. El vorbește despre Roma. Antihristul a făcut întocmai cum a spus Daniel. El s-a acomodat după popor și după gustul bisericii din fiecare veac, până în zilele noastre, când ei nu îl vor mai numi pe Hristos, Cuvântul, ci pe biserică.

Astfel, primul lucru pe care-l vor face când veți spune că sunteți creștini, este să vă întrebe la care biserică aparțineți. Da, ei nu îl vor avea pe Hristos, Cuvântul.

Când le veți spune despre Cuvânt și cum trebuie să ne ghidăm despre El, vor refuza să mai vorbească cu voi. Ei doresc să aparțină unei organizații religioase în care să facă ce vor și să trăiască cum le place. În Apocalipsa, antihristul se identifică cu o biserică curvă care are multe fiice și se ghidează după programul zilei, făcând ceea ce dorește poporul.

2 Tesaloniceni 2.9-12:

„Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, semne și

puteri mincinoase,

și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea Adevărului să fie mântuiți.

Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună,

pentru ca toți cei ce n-au primit adevărul ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.”

Așa a spus Duhul Sfânt.

Nu vedem cu toții dorința bisericilor de astăzi? Încercați să-i lămuriți pe oameni că lucrul acesta sau acela trebuie făcut după Scripturi și veți auzi imediat că nu pot crede aceasta, deoarece nu pot călători în aceeași barcă cu voi.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a spus: „Dacă aceasta le este dorința, pot s-o primească! Îi voi aduce până acolo încât vor crede că au adevărul deși în realitate mintea lor dezorientată îl refuză.”

Acum înțelegeți ce spune Scriptura prin cuvintele: „*Vai de ei! Căci au urmat calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam din dorința de câștig! Au pierit într-o rășcoală ca a lui Core!*” (Iuda 11).

Priviți ce spune și 2 Timotei 3.8:

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa aceștia se împotrivesc

Adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.”

Acum vedem unde au ajuns ei. Și nu este așa numai cu catolicii, ci la fel se întâmplă și cu protestanții. Peste tot este la fel, în toată lumea religioasă organizată. **Acesta este călărețul alb sau chipul bisericii „albe și drepte” care în realitate este antihristul.** El trebuie să apară aproape la fel ca Hristos, care va veni pe calul alb. Da, ei sunt atât de asemănători încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși, dar așa ceva nu este posibil.

Aici este antihristul care și-a început lucrarea încă din prima epocă, pentru a călări apoi mai departe prin toate epocile. Priviți-l numai!

Poate veți întreba: „Chiar și în timpul apostolilor?” Da, numai că atunci era doar o părere, „faptele nicolaiților”, dar în epocile următoare a devenit învățătură.

Oamenii încrezuți, cu multă școală, bine îmbrăcați și șlefuiți, nu doreau ceea ce se petrecea în biserică. Ei nu doreau lucrarea Duhului Sfânt, ci doreau o biserică. Astfel s-au dus mai departe peste Niceea direct la Roma, iar după ce au ajuns acolo au preluat învățături din Roma păgână, întorcându-se spre idolatrie. Astfel, zeița Astarta a devenit sfânta Maria, mama mijlocitoare. Apoi și-au făcut icoane: chipul Domnului, mama cerului, etc. Când un catolic trece pe lângă o icoană, își face cruce. Lumina lumânării care arde lângă icoană îi amintește de puterea preotului, etc. Dar totul este numai păgânism și nimic mai mult.

Cum este posibil să facă asemenea lucruri? Dorința lor a fost împlinită. Acesta este adevărul, iar dacă nu vreți să vă întoarceți noi nu obligăm pe nimeni. Dacă drumul vostru nu corespunde cu Calea Vieții a lui Dumnezeu și dacă nu vreți să vă închinați numai Lui, nu trebuie s-o faceți pentru că Dumnezeu nu obligă pe nimeni. Totuși, vreau să vă spun ceva:

Dacă numele voastre sunt scrise în Cartea Vieții înainte de întemeierea lumii, vă

veți bucura să faceți acest pas și nu veți mai amâna nici o clipă.

Poate veți spune: „Eu sunt foarte religios!” Asta este bine, dar cine le-ar putea reproșa preoților din timpul Domnului Isus că nu ar fi fost religioși?

Sau poate ziceți: „Dumnezeu ne-a binecuvântat adesea.” Da, așa a făcut și cu poporul Israel, așa că ei nu trebuiau să muncească pentru hrană, deoarece au fost hrăniți din cer, dar cu toate acestea Domnul a spus: *Ei toți au murit!*”

Ei spuneau: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustie”, dar Isus le-a răspuns: Totuși au murit. Dar Eu sunt Pâinea vieții venită din cer. Dacă mănâncă cineva această Pâine, nu va muri niciodată.*”

Vedeți, El este Pomul vieții. Când a venit Domnul Isus, acești preoți erau foarte religioși. Nimeni nu poate spune că ei nu ar fi lucrat conform Legii, dimpotrivă, împlineau tot ce le cerea biserica lor, căci dacă nu ar fi făcut așa ar fi fost omorâți cu pietre. Dar știți cum i-a numit Domnul și Ioan Botezătorul? „Pui de năpârci, să nu credeți că aveți de-a face cu o organizație, căci aveți de-a face cu Dumnezeu!”

Domnul Isus a mai spus: *„Tatăl vostru este Diavolul. Ce ați făcut de fiecare dată când Dumnezeu v-a trimis proroci? I-ați aruncat în groapa cu lei, iar acum le văruiți mormintele. Voi sunteți fiii Satanei ale cărui fapte le faceți!”*

Exact așa este.

Acest cal alb arată foarte bine, iar voi credeți că totul este în ordine, dar priviți ce aveți în realitate. Tocmai aceasta înseamnă călărețul acesta alb.

Domnul a spus că fiindcă au dorit această rătăcite, El le va da un duh și mai mare

de rătăcire.

Curva din Apocalipsa 17 este taina Babilonului, mama curvelor.

Ioan a fost foarte mirat la vederea acestui lucru, deoarece taina era că ea băuse sângele martirilor. Aici stă o biserică frumoasă, împodobită cu aur și cu alte podoabe scumpe, dar ea ține în mână un potir plin cu mizerie și necurăție. Ce este necurăția? O viață în neorânduială. Aceasta este învățătura pe care a scos-o ea. Ea a luat Cuvântul și L-a făcut fără putere prin salutul: „Plecăciune ție, Maria!” iar împărații pământului au curvit cu ea.

Poate veți spune: „Aceasta este biserica catolică!” Așa este, dar nu uitați că ea este mama curvelor și că fiecare fiică este la fel ca mama ei. Ce s-a întâmplat?

După ce reformatorii au trecut din viață, a trecut și mesajul adus de ei, iar urmașii lor s-au organizat din nou. În grupare au intrat și câțiva bărbați ușuratici și astfel lucrarea a început să dea înapoi pentru că ei trăiau după placul inimii lor; în loc să meargă înainte cu Cuvântul, ei au rămas pe loc.

Să nu faceți aceasta!

Vedeți, antihristul este cel care va distruge poporul lui Daniel, pe Israel! Credeți aceasta?

Să citim Daniel 9.26-27:

„După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul locaș și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât ca războiul să țină până la sfârșit și împreună cu

el și pustiirile.

El va face un legământ tainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

După ce Domnul Isus a fost luat de pe pământ, după cei trei ani și jumătate de slujbă, prin cine a fost distrus Templul? Cine l-a nimicit? ROMA. Titus. Și tot Roma l-a ucis pe Uns. Vedeți, omul acesta apare din nou acum.

Priviți numai. Când s-a născut Isus, pe cer s-a arătat un balaur roșu care stătea înaintea femeii pentru a înghiți copilul după naștere. Așa scie? Cine era cel care a încercat să înghită copilul după naștere? ROMA, pentru că acolo era balaurul roșu. Acolo este domnitorul, fiara. Da, fiecare are aceeași țintă: să înghită copilul. Dar ce a făcut Dumnezeu? L-a luat la cer și l-a așezat pe tron, iar noi știm că Hristos va sta acolo până la împlinirea vremurilor.

Acum priviți ce va face el. Știm că cele mai mari bogății aparțin Romei, iar restul se află în mâinile evreilor.

Să citim încă o dată Daniel 9.27: *„El va face un legământ tainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii, va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești, va veni unul care pustiește până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”*

Vedeți cât de abil este el? Acum avem un tablou complet și știm că este vorba despre ROMA. Noi știm că în ea este călărețul de pe calul alb. Mai întâi a fost numai o învățătură, apoi Roma păgână a devenit Roma papală și astfel a fost încoronată!

Acum priviți.

Acest lucru se va întâmpla la sfârșitul timpului (și nu atunci când a predicat Domnul Isus), în ultima parte a săptămânii. **Hristos a lucrat trei ani și jumătate și au mai rămas încă trei ani și jumătate, este adevărat?**

În timpul acela, domnitorul va face un legământ cu poporul lui Daniel, adică cu evreii. Aceasta se va întâmpla după răpirea Miresei, căci ea nu va trăi aceste evenimente pe pământ. El încheie legământul numai pentru bogății, pentru că evreii și catolicii posedă bogățiile lumii.

Eu am fost la Vatican, am văzut tripla coroană și urma să vorbesc cu papa. Am întrebat cum trebuie să mă comport cu un asemenea om și mi s-a spus:

„Intri, îngenunchezi pe un genunchi și îi săruți degetul.”

Auzind aceasta am răspuns: „Nu, domnilor! Eu îl numesc frate pe oricine dorește să fie frate cu mine. Îl numesc și predicator dacă dorește aceasta, dar să mă închin înaintea lui? Nu! Această cinste Îi revine numai lui Isus Hristos. Nici un om nu este vrednic să primească închinare. Nu! Categorie nu!”

Totuși, am avut posibilitatea să vizitez Vaticanul. Cred că nu-l poate cumpăra nimeni, nici chiar cu miliarde de dolari.

Gândiți-vă ce spune Biblia despre el: *„Bogăția lumii a fost găsită în el.”*

De multe ori îi aud pe unii predicatori condamnând sistemul comunist, dar oamenii aceștia nu știu ce spun. Comunismul nu este rău; el este un ciocan în mâna lui Dumnezeu și va aduce „răsplătirea” pentru sângele sfinților uciși.

După luarea Miresei de pe pământ, Roma și evreii vor încheia un legământ. De ce vor face aceasta? Națiunea noastră este falimentară și la fel restul lumii care se bazează pe standardul aurului. Voi știți aceasta.

Bogațiile Wall Street-ului sunt sub jurisdicția evreilor de aici, iar restul se află la Vatican. Nimeni nu poate schimba ceva din sistemul acesta. Evreii au restul în bănci, prin comerțul mondial. Dacă s-ar putea face ceva, ce credeți că ar face toți acești fabricanți de whisky și tutun, care au vânzări de miliarde de dolari? Ei cumpără pământ și mine în loc să plătească impozitele, dar dacă voi nu vă plătiți impozitele sunteți băgați la închisoare.

Ei investesc tot timpul acolo unde li se oferă posibilitatea de a scoate cele mai mari profituri. Ce credeți, acești afaceriști sunt de acord cu schimbarea sistemului financiar mondial?

Fidel Castro a rezolvat aceasta într-o singură zi, dar la noi oamenii aceștia bogați posedă toate conturile bancare și se poate întâmpla un singur lucru: să le plătească Biserica Catolică. Ea este singura care are suficienți bani s-o facă și o va face, iar când va încerca să ajungă la aceasta, va încheia un legământ cu evreii.

Gândiți-vă la faptul că acest lucru este scris în Biblie. Atunci când ei vor încheia acest legământ, cum găsim scris în Daniel 8.23-24, comerțul și industria vor înflori din nou dar totul va fi în mâinile lor.

Papa va încheia acest legământ cu evreii, dar la mijlocul săptămânii îl va rupe. Când? Imediat ce-și va asigura banii evreilor. El va face această lucrare vicleană și după aceea, până la sfârșitul veacului va fi numit Antihristul, deoarece el și copiii lui sunt împotriva lui Hristos și a Cuvântului Său. El încearcă să acapareze toți banii și cred că își va face apariția prin aceasta. Atunci va fi numit antihristul, dar înaintea lui Dumnezeu a fost numit așa și până acum. Din timpul acela, el va primi însă un alt nume. După ce va avea toți banii sub controlul său, va rupe legământul cu evreii, așa cum a spus Daniel în capitolul 9.27:

„El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești, va veni unul care pustiește până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

El va controla întregul comerț și circulația din lume: este un legământ cu lumea, pentru că va poseda bogățiile întregii lumi.

În timpul acela vor apare în scenă cei doi proroci pentru a-i chema pe cei 144.000 de copii ai lui Israel. Ce se va întâmpla atunci? Va fi aplicat „semnul fiarei”, deoarece el posedă totul în mâinile sale. Când va fi aplicată porunca cu semnul fiarei, nici un om nu va mai putea cumpăra sau vinde, în afară de cei ce l-au primit. Lăudat să fie Domnul pentru că ÎN TIMPUL ACELA MIREASA SE VA AFLA ÎN MAREA FERICIRE. Noi nu vom trece prin aceste evenimente de pe pământ, dar țineți minte: în timpul sfârșitului, la sfârșitul epocilor, el și copiii lui vor fi numiți antihriști pentru că tot ce este împotriva lui Hristos este antihrist. Toți cei ce sunt împotriva Cuvântului sunt împotriva lui Hristos, pentru că Hristos este Cuvântul. Da, aici îl avem pe antihrist.

Să citim acum din Apocalipsa 12.7-10:

Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui, s-au luptat cu balaurul și balaurul și îngerii lui s-au luptat cu ei.

Dar nu au putut birui și locul lor nu li s-a mai găsit sub cer.

Și balaurul cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ, și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Și am auzit în cer un glas tare care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și Împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui: pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.”

Când va fi ridicată Mireasa, Satana va veni jos, se va întrupa în antihrist și va fi numit FIARA. Atunci se va aplica conform Apocalipsei 13.16-18 porunca cu semnul fiarei.

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă și pe frunte.

Și nimeni nu putea cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om și numărul ei este: șase sute șizeci și șase.”

Vedeți, de aceea a fost menținut creștinismul în curăție pe pământ: ca să oprească fărădelegea care va veni. După textul din 2 Tesaloniceni 2.4, antihristul se va așeza în Templul lui Dumnezeu și se va autointitula „dumnezeu”.

După descoperirea lui va urma răpirea, iar după plecarea Miresei el se va transforma din antihrist în FIARĂ.

Aș dori ca oamenii să poată vedea prin credință aceste taine. **Antihristul și fiara sunt unul și același duh.**

Aici este o trinitate. Sunt trei etape de lucrare a aceleași puteri demonice. Știți că

duhul nicolaiților trebuia să se întruchipeze într-un om înainte de a fi încoronat. Iată deci care sunt cele trei etape de lucrare ale acestui duh:

1. - antihristul;
2. - prorocul mincinos;
3. - fiara.

Învățătura nicolaiților sau duhul anticreștin a început să lucreze împotriva Cuvântului încă din timpul lui Pavel. Acesta era **duhul lui antihrist**. Apoi a devenit **prorocul mincinos**, care a învățat ierarhia bisericii romano-catolice. **Prorocul cuvântului fals a fost papa**. A treia etapă a acestui duh este **fiara**: un om care va fi încoronat cu putere în ultimul timp al omenirii. Va fi exact ca Roma păgână de odinioară. Acesta este simbolul balaurului cu șapte capete.

Satana va fi aruncat din cer pe pământ și va intra în prorocul mincinos.

Înțelegeți acum cine este călărețul din prima pecete? Este un supraom al Satanei. Este un geniu învățat, iar copiii lui candidează pentru cele mai înalte funcții. Pentru candidatura supremă se caută un om cu cea mai mare înțelepciune. El caută să vândă această înțelepciune. Mai întâi a vândut-o Evei, iar acum, în zilele din urmă, o va vinde din nou. Adevărul este că întreaga lume își dorește un supraom și îl va primi. **Așteptați numai să plece Mireasa și atunci Satana va fi aruncat jos și se va întruchipa în antihrist**. Acela este supraomul Satanei, cu pregătire, înțelepciune și teologie bisericească, care aduce cuvântul său propriu și nu Cuvântul Domnului. **El călărește calul alb al denominațiilor pentru a înșela poporul și va înșela orice religie din lume, pentru că toți vor intra în Federația bisericilor sau în Consiliul Mondial al Bisericilor**. Ei au pus deja totul la punct; nu mai lipsește nimic. Fiecare denominațiune va intra în acest Consiliu. Cine urgencează acest lucru? ROMA. Astfel, papa vorbește foarte frumos și spune: „Suntem cu toții una! Haideți deci să ne închinăm împreună și să mergem împreună!”

Chiar și unii dintre cei care pretind că respectă Evanghelia, au devenit atât de orbi în această problemă încât vor ajunge s-o tăgăduiască. Voi ați refuzat Adevărul, iar acum ați primit o minciună ca să fiți judecați.

Antihristul va prelua totul. Desigur, pentru că Biblia spune că el îi va înșela pe toți cei care nu au fost scriși în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

Ei spun: „Eu aparțin la asta sau la aceea,” și așa este, deoarece peste tot este aceeași orânduire a curvei. Este același sistem care a început în timpul învățaturii nicolaiților anticreștini. Majoritatea se află deja în mâna lui, iar până va deveni fiară el va fi tot antihrist.

Voi vorbiți despre pedepse grele, dar așteptați numai să vedeți prin câte vor trece cei care vor rămâne pe pământ, căci atunci va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Balaurul, ROMA, va scuipa apă din gură pentru a face război cu rămășița femeii, care a rămas pe pământ după răpirea Miresei. Da, balaurul se va război cu cei rămași. Ei nu vor să intre în această unitate, dar în timpul acela vor fi obligați s-o facă.

Biserica adevărată nu va trece prin toate acestea pentru că ea se află sub ocrotirea Sângelui Domnului Isus. Prin harul lui Hristos, ea NU va trece prin necazul cel mare, deoarece lucrarea următoare pentru Mireasă va fi răpirea. Amin. Amin.

Noi spunem că EL va fi Biruitor, dar este deja Biruitor. Mireasa va câștiga lumea pentru Hristos, trâmbițând Evanghelia pretutindeni.

Să vă mai spun ceva: lumea NU se câștigă prin bani, ci prin Sângele Domnului Isus

Hristos. Dați-I lui Dumnezeu bărbați curajoși, care stau pe Cuvântul Lui, care trăiesc și mor pentru Dumnezeu, căci așa se câștigă lumea! Bani îi leagă pe oameni mai mult de tradițiile vechi, nu de Hristos.

Antihristul este un geniu pregătit. El și toți cei aflați în jurul lui sunt foarte înțelepți. Ei vor primi tot felul de titluri și decorații. De ce? Pentru că aceasta este legea Satanei.

Orice vicleșug pregătit împotriva Bibliei își are originea în planul Satanei. Cu asta a înșelat-o și pe Eva.

Ea a spus: „O, dar este scris!” însă Satana i-a răspuns: „Stai puțin! Este adevărat că Dumnezeu a spus așa, dar dacă mă vei asculta pe mine, ochii voștri se vor deschide și veți fi mai înțelepți.” Și Eva a primit înțelepciunea lui. Și națiunea aceasta a primit-o, dar nu uitați că el va birui întreaga lume religioasă. El va încheia un legământ cu evreii și astfel va pătrunde în mijlocul lor și în celelalte neamuri. Noi am ajuns deja acolo.

Sistemul organizațiilor religioase este de la Satana. El este rădăcina tuturor relelor și nu oamenii care trăiesc în acest rău. Mulți dintre ei aparțin poporului lui Dumnezeu, dar știți ceva? Când vom ajunge la trâmbițe și va veni timpul următor, să știți că a venit al treilea înger și a spus: *„Ieșiți afară, poporul Meu!”* Când va striga acest înger, în același timp va ieși și mesajul ultimei trâmbițe; mesajul ultimului trimis care va descoperi pecețile. Totul se petrece în același timp; totul se încheie și va trece dincolo, în veșnicie.

Vedeți, în timpul acela va birui și călărețul. Dar și Dumnezeu va face ceva atunci. Da, în timpul când are loc această lucrare care duce la unirea organizațiilor religioase (care se face împotriva comunismului), ei NU își vor da seama că Dumnezeu a ridicat comunismul tocmai pentru a birui aceste organizații. Ce a trezit comunismul în Rusia? Cine l-a adus la suprafață? Tocmai necurăția bisericii romane și a celorlalte organizații. Acestea adunaseră toți banii în Rusia, iar oamenii

mureau de foame. Biserica nu le dădea nimic deși preoții trăiau în lux având tot ce-și doreau.

Zilele trecute am fost în Mexic și acolo am putut să-i văd pe copiii aceștia săraci. Nu există nici măcar o singură țară catolică, în lumea aceasta, care să se poată descurca singură. Nici una.

Nici o țară controlată de catolici nu se poate descurca. Nici Italia, nici Mexicul, nici una. De ce? Pentru că biserica le-a luat totul. Acesta este de fapt motivul pentru care Rusia i-a dat afară.

Observați ce se întâmplă. Eu am stat și am privit toate aceste lucruri. Clopotele băteau de parcă ar fi început „anul veseliei”. Apoi a venit o femeie săracă ce abia își trăgea picioarele după ea. În urmă venea soțul ei care purta un copilaș mic, iar în urma lui veneau încă 2-3 copii. Ea s-a închinat în fața icoanei unei femei, fiind încredințată că în felul acesta va ajunge în rai. O, ce lucru demn de compătimire!

Gospodăriile acestor oameni nu au nici un echilibru pentru că biserica adună tot ce se poate lua.

De exemplu, zidarul Pancho câștigă 20 de pesos pe săptămână, dar banii aceștia îi sunt necesari ca să-și poată cumpăra o pereche de pantofi. Aceasta este o situație fericită, pentru că Chico câștigă numai 5 pesos pe săptămână și are zece copii care cer de mâncare.

Apoi vine cineva la ușă și îi oferă o lumânare care costă 4 pesos, o lumânare care va arde pe un altar pentru păcatele lui. Așa este. Astfel, oamenii sărăcesc tot mai mult, acest lucru fiind valabil în toate țările catolice. Biserica îi sărăcește având astfel toată puterea asupra lor.

Cu banii evreilor, pe care va pune mâna prin acest legământ, ei vor aduna totul, apoi va deveni FIARA, va rupe legământul făcut cu Israel și va nimici rămășița seminței femeii. În timpul acela va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

În timpul acela Mireasa va fi la NUNTA MIELULUI.

Nu întârziati, prieteni! Dumnezeu să vă ajute. În ce mă privește, eu doresc să fiu acolo. Mă gândesc la prețul vieții de aici și vă spun sincer că doresc să ajung acolo. Amin.

Nu uitați că în timpul sfârșitului, cu puțin înainte de începerea acestor dezordini, Dumnezeu a făgăduit că în timp ce organizațiile se ceartă pentru dogmele lor, va trimite un proroc adevărat care va aduce Cuvântul Adevărat, Mesajul care va întoarce inimile copiilor spre Cuvântul original și spre credința părinților de la rusalii. El va aduce și puterea Duhului Sfânt în mijlocul poporului care se va ridica deasupra acestor lucruri de pe pământ. Acest Cuvânt va fi legitimat de Hristos, dovedind astfel că El este Același ieri, azi și în veci.

El spune: *„Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului, când va fi golit potirul cu neazuri.”*

Doamne, am ajuns acolo! **Cine este acest călăreț?** Voi nu sunteți orbi, așa că sigur vedeți cine este. Da, **este antihristul, duhul înșelător care s-a infiltrat.**

Dumnezeu repetă în continuu și ni-l arată pe călărețul de pe calul alb, care este un înșelător și posedă putere.

Poate veți spune: „Dar în ce constă puterea bisericii? Ce fac ei?” Ei spun: „Noi

suntem biserica originală!” dar nu uitați că Biserica originală a scos draci, învia morți, vindeca bolnavii, etc. Ei aveau vedenii și multe altele, dar aceștia sunt niște înșelători. Au arc dar le lipsește săgeata!

Priviți însă! Când vine Hristos, din gura Lui iese o sabie care strălucește ca un fulger. El va veni și-i va nimici pe toți vrăjmașii lui în frunte cu Satana. Haina Lui a fost muiată în sânge, iar pe fruntea Sa este scris: „Cuvântul lui Dumnezeu.”

Călărețul acesta de pe calul alb a fost tot timpul pe pământ. El se va transforma din antihrist în prorocul mincinos și apoi în fiară.

La început a fost numai duhul anticreștin, dar apoi a devenit prorocul mincinos. Mai târziu, când Satana va fi aruncat pe pământ, el va intra într-un om și va deveni fiara.

Deci el se descoperă în trei etape:

1. - duhul Satane
2. - prorocul mincinos care promovează învățătura Satanei;
3. - fiara - atunci când Satan va fi aruncat pe pământ și va intra într-un om.

Atunci va ieși și Duhul Sfânt și va veni pe pământ pentru a Se întruchipa în cei doi proroci din Apocalipsa 11. O, ce timp! Cu voia Domnului, mâine vom trece la pecetea a doua.

Să vă mai spun ceva, fraților! Acum știu de ce m-a avertizat în continuu Duhul Sfânt cu privire la „aluatul” acesta al organizațiilor. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta, pentru că mi-a arătat Adevărul. Da, acum știm adevărul; acum avem ochii deschiși.

Îndepărtați-vă de lucrurile lor! Ieșiți din Babilon și iubiți-L pe Domnul din toată inima voastră!

Lăudat să fie Domnul pentru descoperirea Cuvântului Său!

- Amin -